

תשקך לו ולנני ולנכדך כחוקר אשר עשיתי עמך תעשה
עמך ועם הארץ אשר גדתה בה ובעק קיים ליכמו מלך דין
הבא דלא תשקך בי ובבני ובכד בדי כטו ונתת דעבדיו
עמך תעבד עמו ועם אדעא דאבותה בה ולאן מחלוקי
באלה ההנה מנך לה תגדר בי ובנסלי ובעקבי כלאחסאן אדי
ענעתה מעך תעננה מעי ומעלכלך 41 סכנתה וואמור
אברהם אבי אשכנז ואמר אברהם אטל סקיים קל לה
אטל מחלך והוכח אברהם את אבימלך על אודות באר המים
אשר גדלו עבדי אבימלך ואוכח אברהם ית אבימלך על
עיקק ביה דמיה דאנקו עבדי אבימלך ונעץ אברהם אבימלך
בסכב ביד אומא 42 גענוה עבירה וואמר אבימלך לה
ודעני מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם
וגם אבי לא שמעתי בלתי היום ואמר אבימלך לא ידעתי
כן עבד ית מלכא דדין ואף את לא חזית ואף את לא שמעית
להיך וואמר דין בקלאכי לסא עלם מן ענע הדה לאמר ואנת
מלס תכדני ואנא איצא לסא ממוע זי ליום ויחה אברהם
עמו ובקר דותן לאבימלך ויפדתו שניהם כדיות ודבר אבר
עמו ותוריק ויהב לאבימלך וגדרו תו ויהו קים ואסאמר אבר
גנס ובקר ואעטא אבי ונערהא גמיעא עדהא ויהב אברהם
את שבע כבשות העאן לבדהן ואקיים אברהם ית שבעת דין
דעאן בלחוריהן ואוקר אברהם קבע נעמא ומהן וואמר
אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשות האלה אשר
הדבת לבדני ואמר אבימלך לאברהם גמא מנן לין שבע
חורקן ואוקר נעמא בלחוריהן קל לה אבי מה הדה לסכב
לענך 43 אוקר נעמא וקרהא וואמר כיאת שבע כבשן וקת

מלך

לרי תמכה הו יצחק ואמץ כד לי בלד לעבדה ואז ערה חס
לוקר באן על אחד אלכז לזיאקול לכ. וישפסא בלהם בנמר
והבש את חמרו ויקח את שני בעריו אצו ואת צחם בלו ויבן
עץ עלה חס וילך אל המקום אשר אמר לו הארץ ומקור
מבשרם בעצמם ודריץ ית חמריה ורביה תרין עולימוהו עמיתיהו
יצחק בדיה וצלה עלי לעלתה וחס ואז ל לאתר דאמר ליה חס
פאדלם אב בלמה ואמר חמריה ואבז גלימה מעה ויצחק אבז
ושק חסבא לנר באן ומלא לי אמרע לוי קולג לוי ביום השליש
ויש אברהם את עשרו וירא את המקום מרחוק ביומא תליתא ודקף אב
יד וחתא ית אתרא מידקין ולמה כהן פילוס חלת רעא אברהם
אברהם אמרע כן בעיד ויאמר אברהם אל עשרו בן לכס סה עס
חמור ואז והער כלל עד כה ונשתקוה ונשכח אליהם ואמר הכהן
לעולימוהו אוריכו לכו הלא עס חמור ואז ועלימא נתמס עד כה ונשתקו
ונתן לו כהן כקל להלמה אברהם ער לחמור ואמר אבז נחם
ההוא חמור ונרע לוי ויקח אברהם את עזי העולה ויש
על ויצחק בן ויקח בידו את האש ואת המעכלת וילכו שניהם
וחדיו ונסיב אברהם ית אבז רעכלא וישו על יצחק בדיה ונסיב
בידיה ית א שחא וזא סכין ~~בדיה ית א שחא~~ ונרעהו כחל
פאכל אבז חסב לקורבאן וצדיה עלי יצחק אבז ואכל חסב
לכא ולסכין ומצא אבז ית אמר יצחק אל אברהם בע
יאמר אבז ויאמר הנני בני ויאמר הנני האש והעדים ואז הש
לעל ואמר יצחק לאברהם אבזי ואמר אבז ואמר אבז בדי
ואמר אבז אבז ואמר ואז אבז לעלתא חסב יצחק
לא אבז ואמר קלכין קלחורא לנא וזחט ואין לחמל
לנר באן ואמר אברהם אלהים וזא לו הש לעולג בני
וילכו שניהם וחדיו ואמר אברהם קיני גלי אבז לעלתא בדי
ואזלו תדיוהו כחל קלמל לזא יצחק לחמל לנר באן ומצא

הס ית עולג

בבית ה' ל

גמעה וידא אל המקום אשר אמר לו ה' אלהים נכון שם אברהם
את המדבח ויטבד את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו
על המדבח כמעבד לעצים ואתו לא תראה ואמר ליה יתח
ובוא אמן כדכח וקדר ית אביה יעקד וית יצחק כדיוט
יתיו על המדבח גיל מן אביה חסד גא יל לזעע ילי קל
לך אלה כבנא תם אברהם אברהם אברהם ונער לחט וכתו יצחק
אברהם יירק עלי למדבח שוק לחטב וישלח אברהם אלה
ידו ויקח את המאכלות לשחוט את בנו ואו שיט אברהם וית
ונקבות סכילת לחטב ית בריה כמר אברהם ירה ואם
סכין לירבח אבנא ויקרא אליו מלאך הוה מן השמים ו
אברהם אברהם ויאמר הנני וקרא ליה מלאכא דיקון שמי
ואמר אברהם אברהם ואמר האנא פטאדא מלך אלה מן
סמא וקל לה יא אבד אבד קל לבין ויאמר אל תשלה ידך
אל הנער ואל תעש לו מאומה כי בתי ידעתי כי ירא אלהים אתה
ולא תשבת את בנך את יחידך מפני ואמר לא תישוט ידך
בעולי מא לא תעביד ליה מרעס אדי כען ידענא אדי דחלא
דיקא את ולא שבח אלה ית בריך ית יחידך מני קל לא תמור ידך
לאגלאם ולא תדעכה שיא מאט עדמת אנן תקי אלה ולס
תדור אבנך וחידך מני וישא אברהם את עינו וירא והנה
אל אחר נחת בערך בקרנו וילך אברהם ויקח את האלוהים
לעולה וקח בנו וקח אברהם ית עיבורי בתר לין וחדא והא
די ברא אחיד באילנא בקרנוה ואלל אברהם ונסי בי יד ברא
ואסקיה לעלתה חלף בריה פרע אב עינה ונער ואמר
ככש כלתחמה מישעב לשאר קרנא ממא אב סאכיה
וקרבה קרבאמא בדל אברהם ויקרא אברהם וישם המקום
ההוא יהוה ידוה אשר ואמר היום בחר יהוה יראה וקרא
ועל חלואי אב תמך בא תרא ההוא אביר קני הקל יהוה על חק

דדלא בכין יתאמר דיומא דהין בטורא דהין אבדאם קייפלוד
וקמא אב דין למועד זלה יתאבא כמא יקל זיס פיהוד ז
גבל זלה יתאבא יוקרא לולאן יהוה אל אברהם שנות מן
השמים וקרא בללא דע לאברהם תענות מן שמיא
אם טורא מלך זלה נא בראהים תאניר מן אסמא דאמר
בינשבעות נאם יהוה יען אשר עשית זאת חד בל
הדה זלה חשבות את בנך את יחידך ואמר בנימדי קיימית
אמר יי אדי חלף דעבדתא ות מתגמא זלא מלעמא ית בך
ית יחידך קזבאסמא חסמית יקול זלה אבך לאהל מן ענות
האלא זאמר וזס תעדראבך וחידך מני כי בך אבדך
והרבה ארבה את קרעך ככוכבי השמים ופחול אשר על
שפת הים וידע דעך את שער אויבין אדי ברכא אברהם
ואקמא אקרי ית בנך ככוכבי שמיא וכללא דעל כף יבנה
ויידות בנך ית קריו סמיוון לאבך מן ואבך נסלך ככוכבי
אסמא ולרמל זלי עלי שאת אבך וחידך נסלך קרא אעווא
והתברכו בדרעך כלגון הארץ עקב אשר שבעות בקולך
ויתברכו בדין כל עמוי ארעא חלף דקביטא למי ימדי
ויתבאר בנלך גמיע אמס ארץ גדאמא קבלת קובי
ושב אברהם אל נערין ויקמו וילכו תרין אל יחידך את
באר שבע וישב אברהם בבאר שבע ותב אברהם לות
עולימוה וקמו והזלו כתרא לבאר שבע וותב אברהם
בבאר שבע אם רגע אב זלי מיה פקאמו ומצו אגמין
זו בירכב ואקאם וס
הדברים האלה יתגד לאברהם לאמר הנה זלך מלכה אם
היא בטס לכחוראחין והנה בתר פתגמיה האילין ואתחיה

לאברהם למרדכי האילידת מולכה אף היא בעין לנחור אחוך
 ולמאן כאן בעד האדה לאמור מכבר אברהם וקיל לה הוא
 קר ולדת מולכה בעין לנחור אלך את עוץ בכדו ואת בוס
 אחין ואת קמול אביאדם יתשץ בודיה ויתכוד אחוהיות
 קמול אבוה דאדם עוץ בכרד ובזאמור וקמול אבואדם
 ואת כשד ואת חדו ואת פלד שואת ירלף ואת בתול וית
 כשד וית חזו וית פלדש וית ירלף וית בתול וכשד וחדו ופל
 וירלף ובתול וכלך את רבקה שמנה זה ילדה מולכה
 לנחור אחי אברהם ובתול אוליד ית רבקה תמנה אין ילדות
 מולכה לנחור אחוה דאברהם ובתול אולד רבקה הולא
 לאמונה ולדותהם מולכה לנחור אבו אברהם ופילגשו ושמא
 דאמונה ותלד גסה היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואן
 מעכה ולחיניתיה ושמא דאמונה וילידת אף היא ית טבח
 וית גחם וית תחש וית כעכה ואמותה אסמיה דאמונה
 ולדה היא יצא טבח וגחם ותחש ומעכה

קמל פיקוקים סומך פכמה

פ

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני
 חיי שרה והיו חיי שרה מאה ועשרין ושבע שנים שני חיי
 שרה וכאן עמד שרה מאה ושבע שנים סע חיותה ונתת
 שרה בקרית ארבע היא חדרון בארץ כנען ויצא אברהם
 לקפון לשרה ולכחותה ומיתת שרה בקרית ארבע היא
 חדרון בארעא דכנען ואתה אברהם למסדה דשרה ולמכנה
 תם מאתת שרה פיקדיה אפד ארבע הי חברה מיכל
 כעמאן מאקבל אכל יערהא ויכסיהא ויקם אברהם מעל

מֵתוּ וַיִּדְבֹד אֶחָד בֶּט חַת לֹא מָדַר וְקָם אֲבֹדָהֶם מִעַל אֶפְרַיִם מִיִּתְּוֹ
וּמְלִיל עַם בְּנֵי חֲתָנָה לְמִימְרֵי אֵם קָאִם אֲבֹדָהֶם מִן חֲצֵרָה מִיִּתְּוֹ
וּכְלָם בֶּט חַת קָאִילָא גֵד וְהוּשׁ בְּאֵנְזִי עֲמֻכָּם תִּקְלִי אַחֲזָדָה
קָבֵד עֲמֻכָּם וְאִקְבֵּדָה מוֹת מִלְפָּנֵי יִיד וְתוֹתָב אֵמָּה עֲמֻכָּו
הָבֹ לוֹ אַחֲסָנָה קְבוּרָא עֲמֻכָּו וְאִקְבֵּד מִיִּתְּוֹ מִן קָדָמֵי אֵמָּה
גְּרִיב אֲוִלִּיךָ מִעֲבָם אֲעֻטֵּנִי וְאִן קָבֵד מִעֲבָם אֲדַרְזִי מִיִּתְּוֹ מִן בֵּין
וִידֵי וַיַּעֲזֹב בְּנֵי חַת אֶת אֲבֹדָהֶם לֹא מָדַר לוֹ וְאִתִּיבֹו בֶּט חֲתָנָה
אֲבֹדָהֶם לְמִימְרֵי לִיךָ מֵאֲבֹוה בֶּט חַת קָאִילִין שְׂמַעְנוּ אֲדָנֵי
נְשֵׁי אֱלֹהִים אֵתָּה בְּהוֹכִינוּ בְּמֻבָּחָד קָבֵדִיעַ קָבֵדָה מוֹתִיךָ אֵיט
מִכְּנֻתָּהּ קָבֵדוּ לֹא יִכְלֶה מִמֶּךָ מִקָּבֵד מוֹתִיךָ קָבֵד מִכְּנֻתָּהּ
דְּבֻנְתָּהּ דְּבֻנְתָּהּ אֵת בִּינְתָּהּ בְּשִׁפְרָה קָבֵדָה קָבֵד יִתְּוֹ מִיִּתְּוֹ אֵמָּה
מִכְּנֻתָּהּ יִתְּוֹ קָבֵדָה לֹא יִכְלֵי מִיִּנֵךְ מִלְּמֻקָּבֵד מִיִּתְּוֹ אֲקֻמַּע מִנָּה
יֵא סִיירָה אֲנִת שִׁרְיָן אֵלָה פִּימָא בִּינְתָּהּ פִּיבִיאָר קְבוּרָנָה אֲדָנִי
מִיִּתְּוֹ וּכְלָרָגַל מִנָּה לֹא יִכְלֵל עֲלִיךָ בְּקָבֵד לֹה אֲוֹתְרָן פִּיחָה
מִיִּתְּוֹ וַיִּקָּם אֲבֹדָהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַעֲבֵי אֲדָרְזִי לְבִנְתָּהּ וְקָם אֲבֹדָהֶם
וְסִיגִיד לְעֵמָּה וְאֲדָרְזֵה לְבִנְתָּהּ חֲתָנָה פָּקָם אֲבֹדָהּ וְסִיגִיד שְׂפִדָּה
לֹא הִל בֶּט חַת וַיִּדְבֹד אֲדָרְזֵה לֹא מָדַר אֵם יֵשׁ אֵת נְעֻשָׁם לְקָבֵד
אֵת מוֹתוֹ מִלְפָּנֵי שְׂמַעְנוּ וְהָעוּ לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּט חֲחָד וּמְלִיל
עֲמֻכָּו לְמִימְרֵי אֵמָּה אֵת רְעוּתָהּ נְעֻשָׁו לְמֻקָּבֵד יִתְּוֹ מִיִּתְּוֹ מִן קָדָמֵי
קָבֵדוּ לוֹ מִנִּי וְבָעוּ לִי מִן עֶפְרוֹן בֶּט חֲחָד וְקָם אֲבֹדָהֶם קָאִילִין
אֵן שִׁמָּה אֲנַעֲסֵכֶם אֵן אֲדַרְזִי מִיִּתְּוֹ מִן בֵּין וִידֵי אֲקֻמַּעוּ מִנִּי וְאִן
וְאִשְׁמַע לוֹ עֶפְרוֹן אֲנִי חֲחָד וַיִּתְּוֹ לִי אֵת מַעֲרִית הַמִּבְרָכָה
אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בְּקִינָה שְׂדֵהוּ וְכִנְיָהּ לִי בְּתוֹכָם לֹא חֲזָתָה קָבֵד
וְנָתַן לִטָּה מַעֲרִית בְּכֻלָּהּ דְּלִיָּה דְּבִשְׁטָר חֲקִילִיָּהּ לִי

חֲתָנָה

בְּשִׁפְרָה

בְּשִׁפְרָה

בנעבון להקנות קבורה ונעטני למגורו לא יטענה את לה
 פי שרף צוניה בתוך באמול יעטיטרא פומא בינסם חוד קבר
 ועפרון יושב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באני
 בני חת לכל באי שער עירו לאמר ונעפרון יתיב בגן בני
 ותראה ואתיב עפרון חתלה ויתאברהם קדם בני חתלה לכל
 עבלי תרע קרניה למי קבר וכאן עפרון גלס פי מוא בין בני
 חת פאגאב עפרון אחי אברהם בחצרותם וקאיר מנדל
 פי באב קריתה קאילא : לא אדני שמועני השדה נתתי לך
 והמערה אשר בן נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר
 מתוך : לא רבוני קביל מוני חקלא יהכית לך וזמרתא דבך
 לך יהבתה לעיני בני עמי והבתה לך קבר מתוך : לא יא קיידי
 מקמא מוני לייעה קראע טיתך | למגורה זלי פיה בחצרה
 בני עמי מע טיתך לך אדפן מיתך ויזיתחא אברהם לפני
 עם הארץ וקניא אברהם קן עמא וזא בא פקדא אברהם לפני
 אברהם יהדבר אל עפרון באזני עם הארץ לא מור אך אם אתה
 לו שמועני נתתי כסף השדה קח ממנו ואקברה את מתי שמה
 ומליל עם עפרון קעמא דארעא למי מר ברם אם עברת
 לו טובו קביל מוני מתוך פקלא דמי חקלא סב מוני ואקבר
 את מיתי תמן : תם כלם עפרון בחצרותם חמא חת כל ליתך
 תסמא מני תמן לייעה אקביל מוני ואדפן מיתי תם ויען
 את אברהם לאמר לו ואתיב עפרון ויתאברהם למי מר
 ליה מאמה וקאלה אדני שמועני אדפן ארבע מאות
 שקל כסף ביט וסניך מה היא ואת מיתך קבר רבונא קביל
 קביל מוני אדע שווא ארבע מאה סלע ויבדקף ביטא וז

כבר

מן אשיר

ענן

וְבִנְךָ כָּלָא הוּא. וְיָת כְּמִיתֶךָ קָבֵר. יֵא סִיְרִי אִמְסַמְעֵ מִנִּי רוּעָה
תִּסְוֹת אַרְבַּע מִיָּה מִתְקֵאל לֵא וְבִנְךָ כָּלָא הִיא אִמְרֵךְ מִיִּיתֶךָ.
וְנִשְׁמַע אֲבֹהֵם אֶל עֲפֹרֹן וְיִשְׁקֹל אֲבֹהֵם לַעֲפֹרֹן אֶת דִּכְסָף
אֲשֶׁר יָבִיד כְּאֵדֶנִי בְּעַתָּה אֲרַבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֲבָד לְקָחֶךָ.
וְקָבִיל אֲבֹהֵם מִן עֲפֹרֹן וְיִשְׁקֹל אֲבֹהֵם לַעֲפֹרֹן. וְתִכְסֶּמֶת
דְּהוּלִּיל קֹף בְּעַתָּה. אֲרַבַּע מֵאוֹת סֶלְטִין דִּכְסָף מִתְקֵבֶךָ
סְחֹרָתָא בְּכָל מִדְיָנָא. אֲלֹמָא סְמִינְךָ אֶל וְדָן לָהּ לְמִצָּה אֲדִי
תִּכְלֹם בַּחֲצִיָּהּ בְּעַתָּה אֲרַבַּע מִיָּה מִתְקֵר פֶּלֶא גִאֲדָה פִּי
אֲתַגְמִיָּה. וְיִקָּם שָׂדֶה עֲפֹרֹן אֲשֶׁר בְּמִכְכֶּלָה אֲשֶׁר לְפָנֵי מֹסֶ
מִזְמָרָא הַשְּׂדֶה וְהַמְעֵדָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הַעֲקָא אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה אֲשֶׁר
בְּכָל קְבֻלּוֹ סָבִיב. וְיִקָּם חֶקֶל עֲפֹרֹן דְּבִכְכֶּלָה דִּקְדֹם מִזְמָרָתָא
חֶקֶלָא וְהַמְעֵדָה דְּכִיָּה. וְכָל אֵילָנִי חֶקֶלָא דְּבִכָּל תְּחֹמֵיָה סְחֹרָקוֹ.
מִגֻּבְתָּא לְעֵינָהּ עֲפֹרֹן לְמִצָּא עֵנָה לְמַעְרֹמָה אֶת בַּחֲצִיָּהּ מִן
מִזְמָרָא לְעֵינָהּ וְלִמְגִלָּהּ אֶת פִּיהָ וְגִמְעֵ אֲשֶׁר אֲדִי
פִּיהָ מִי גִמְעֵ תִכְמֹהֵא בִּזְמַת דִּיָּרָא. לֹא אֲבֹהֵם לְמִקְנֶה לְעֵינֵי
בְּנֵי חַת לְכָל בָּאִי שֶׁעָד עֵינֵי לְבָבִי. לֹא אֲבֹהֵם לְדִבּוּמֵי
לְעֵינֵי בְּנֵי חַתָּהּ לְכָל עַלִּי תִרְעֵי חֲרִיתֵי לְמִנְסָה שְׂרָאָא לְאֶפֶס
בַּחֲצִיָּהּ בְּנֵי חַת וְסֹאִיר מִן דְּכָל מִן בָּאִי מִרִּיתָהּ. וְאַחֲרֵי כֵן
קָבֵר אֲבֹהֵם אֶת שָׂדֶה אֲשֶׁר אֶל מְעֵדָתָא וְהַמְכְּכֶלָה שְׂדֶה
עַל פְּנֵי מִזְמָרָא הִיא חֶבְרוֹן בְּאַרְץ כְּנָעַן. וְבֵתֵךְ כֵּן קָבֵר אֲבִי
וְתִשָּׁרֵף אֶתִּיתָהּ. לְמַעְרָתָא חֶקֶל כְּכֶלָתָא דְּעַל אִמִּי מִזְמָרָתָא
הִיא חֶבְרוֹן. בְּאַרְעָא דְּכְנָעַן. וְבַעַד דִּלְךָ דִּפְן אֶל אֲוֹתָהּ פִּי
מִזְמָרָה לְעֵינֵיךָ לְמִצָּא עֵנָה בַּחֲצִיָּהּ מִזְמָרָא הִיא חֶבְרוֹן מִי
בְּכָל כְּנַעַן. וְיִקָּם הַשְּׂדֶה וְהַמְעֵדָה אֲשֶׁר בּוֹ לֹא אֲבֹהֵם לֹא

לֹא חֲזַת קִבְר מְלֹאֹת בְּנֵי חַת. וְקֹס חֲקֵלָא גְמֵרָתָא לֹא מְרָהִם
לֹא חֲזַת קִבְרָא מִן בְּנֵי חַתָּא. כְּנֻמָּה אֵלֶּיָּהּ וְלֹא מְגָאֲרָה
אֵתִי מִיָּהּ לֹא בְרָאָהִים חֻזֶּק בְּרִי מִן בְּנֵי חַת.

ב

וְאִבְרָהִם זָקֵן שָׁא בִּימֵיָם וַיְהוּה בְּרִיךְ
אֱתָא בְרָהִם בְּכָל וְאִבְרָהִם טִיב עַל בִּימֵיָם וְעַבְרִיךְ יִתְאַבְרָהִם
בְּכֹלָא. וְלֹמָא שֶׁאֵין אִבְרָהִים וְטַעַן עֵי אֶסְנִי וּבִאֲדָכָה לֹלָה
מִי כֵל שֶׁאֵין מִדְּרֵם אִלֵּי עֲבָדֵי זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּוֹשֵׁל בְּכָל
אֲשֶׁר לוֹ שִׁים שֶׁאֵין יֶדֶךְ מִתְּחַת יָדָיו. וְאִמְרָא בְרָהִם לִעְבְדֵיהֶם

דְּשֵׁלִי בְּכָלִי
דְּבִי

לִמְסַלֵּט עַלִּימֵי מִלָּה אִנֹּס בִּירֶךְ עַל עֲדָרִי. וְאִשְׁכֵּי עֶדֶךְ
בִּיהוּה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבִנִּי
מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲנִי וְיִשְׂכָּר בְּקָדְכִי. וְאִתְּקִיִּים עֲלֶיךָ
בְּמִיכָדָא דִּיךְ אֵלֶּיךָ שְׂכִימָא וְאֵלֶּיךָ דְּאֶרֶעָא. דְּלֹא תִסַּב
אִתְּקִי לְבִדִּי מִזְבֵּחַ כְּנַעֲנָא דְּאֵלֶּיךָ יִתֵּב בֵּינֵינוּ. וְאִתְּקִי
בְּלֹלָה אֵלֶּיךָ אִסְמָאוֹת וְאֶרֶץ אֶנֶךְ לֹא תִאֲכֹל זֹגָה לֹאבֵנִי
מִן בְּנֵיָהּ לִכְנֵעֵנִי אִלֵּי אֵתָא סָאֵן מִיָּהּ בֵּיתָם. כִּי אִם אִתְּקִי
אֶרֶץ וְאִלֵּי מִוֹלָדֵי תִלְךְ וְלִקְחָת אִשָּׁה לְבִנִּי לִי עֲחָק. וְאִתְּקִי
לֹא עֵי. וְלִי לְרֹגֵי תִדִּיל וְתִסַּב אִתְּקִי לְבִדִּי לִי עֲחָק. אֵלֶּיךָ
לֹא אֶרֶץ וְמוֹלָדִי תִמְעִי. וְאִתְּקִי זֹגָה לֹאבֵנִי לִי עֲחָק
וְאִמְרָא אֵלֶּיךָ הַעֲבָד אֱלֹהֵי לֹא תִאֲבֹה הָאִשָּׁה לְכַפֵּת אֶתְקִי
אֵלֶּיךָ הָאֶרֶץ הַזֹּאת הָאִשָּׁה אֵת בְּנִי אֵלֶּיךָ הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
יִעֲלֶה מִשָּׁם. וְאִתְּקִי לִי עֲבָדָא מִלָּא אֵת לֹא תִבִּי אִתְּקִי
לְמִיתִי בְּתִדִּי לֹא עֲבָדָא הָאֶרֶץ אֲתִיב יִתְּקִי בְּרִי לֹא עֲבָדָא
דְּנִקְחָתָא מִתְּמִי. מִזְלָה לֹא עֲבָדָא לִי לֹא תִשָּׂא אִתְּקִי

לאמר אהן אתבטני אל אדר אבנך זי אכלך זדי כרתמתה
והמר אליו אברהם השמר פן תשיב את בני שמה ואמר
ליו אברהם אסתמר לך ולכנא ותוב ותברי לתמוך קל לה
אחד און תרד אבני אים יהוה זה השמר אבני לקחתי
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע
לי לאמר לזרעך אתיו את הארץ הקאת הוא ישלח מלכא
לכנך ולקחת אשה לבני כושם ע זהא דשמיא דדברני
מבית אבא ומארע ילדותי ודמלי ל ודקייס עבלי לממר
לכנך אתיו ותארעא האדא הוא ישלח מלכא כיה קדמך ותסב
היתתא לבני מתמר זהא דב אסמא זדי אכדני מן בית
אבי ומארץ מולדתי קל לי קאילא לנלקך מעמי הלה
אכלך הו בעת בדלכה מעך ותאכל אמתא לאבני מן
אם ואם לא תאבה האשה כל כת אחריך ונקות משכנותי
זאת דק את בני לא תשיב שמה ואם לא תעבי מיתתא לנ
למיתתי בתרך ותחי זכא ממנוט דאל חורית ברילא ותוב
לתמוך ואן לס תשא לאמר אהן אתבטני פאנת ברי מן
ימיני הדה עדא אבני לא תרירא אים ונשם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדונן ונשבע לו על הדבר הזה
ושאו עבדא ית יריה תחות ירכא דאברהם רבועה קיים
לוי על פתגמא הדיך פואמא לעבד בידה איעהד
אבל מולדא וחלף לה על הדה לאמר ו וקח ד א
העבד עשרה גבולים מגמלי אדונן וילך וכל טוב
אדונן ציון חסם וילך אל ארס נהרים אל עיר נחור
ודבר עבדא עשרה גבולים מגמלי רבועה ואכל וכל
שפר רבועה בידיה וקס ואכל לארס ועל מרת לקדמת

והנעדרה טובה מרעה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותהי העיטה
ותמלא כדה ובעל ועולי מותא שפירא למחדי למחמחמחמחמח
ואבר לא ידעה ונחלת לעינא ומלת קולתה וקליקת ואלאריה ק
חנה' למנצח גרמא בכר ורגלס יערמהא מנזלת לעין ומלכת
גרתהא וצעדת וידך העבד למרמנה ויאמר הגמלאיני טאמעט
מכרך ויהט עבדא לקדמותה ואמר אשקיני כעך דעיר מליא
מקולותיך פאמער לעבד תלקמהא וקלאדקיני קליל מאמין גרותי
ותאמר שניה אדני ואס ותמחר ותהי כדה על ידה ותשקחו ואמ
וממרת אשך רבט ואוחיא את ואוחיית קולתה על ידה ואשקיתיה
קלתא שרביא קידי ואנזלת גרתהא עני יד הא ואסקתה ותכר
לה שקותו ותאמר גס לבמליך אשאב עד אס כלן לשקות ושוך
ושיעיאת לאשקותיה ותאמרת אף לבמלך אשקי עד די ספדך
לבמלי. ולמא פגרת מן שקיה קלת איה לבמלך אשקי ויאמין
שרבסו ותמחר ותער כדה אל השקות ותהי עור אל המלך
לשאב ותשאב לכל גמלי. ואוחיאת וכמכת קולתה לבית שקא
ורה טת עור לבירא לבמלי. ומלת לכל גמליו. מאסד עבד
ואכנת גרתהא מי אסקיה וחזרה איצא זו אביר לתסקיו
חתי אסקת לבמיע גמלי. והאיש משהא לה מחלוש
לדעת הה עליה יהוה רד כואס לא ואבדא שחי ובה מסתכל שתיק
למדיע האכלח יגאורחיה אסלא ולרגל מנסתקי להא ממסך
ליעלס הלאנגח ללה טריקה אולא יהיה כאשר כלל ההמלס
לשקות ויקח האיש נדס זהב בקע משקלו ושיני עמירי ס
על ידיה עשרה זהב משקלס וזהו כד ספיקן גמליא למשה
ונסיב גברא קרשא ויהבא תיקלא מתקליה ותהי שרין
על ויהא מתקל עסר סלטי ויהא מתקלקל כלמא מרגל

אמלו
למשה

אבנא מן סקיהן אכר ארגל שנמא דהבא וזנה נעמא מתקל טאעטא
 ובעל סוארין פיידיה וזנהמא עשרה מואסיל דהבא ויאמר בת
 מי אתה גדיאל נא לי הע ביתא בן מקום לבן לשון ויאמר בתמן
 אתה חוה בעל לי האית ביתא בן אבא יאמר בשד לבא לזנות בעד מא
 קל חוה אכריני בנת מן אנת הלאמר כי ביתא בן מונע לבא
 נבית ויאמר ליו בת בתו לאנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור
 ואמרת לי את בת בתו לאנכי בן מלכה דילידת לנחור קאת בעת בטל
 אבן מלכה לדי ולדתה לנחור ויאמר הם תבן גם מנחור רבעמון
 גם מקום לבן ואמרת אף תבטא אף בסתא סה עמנא אף אתה
 בשד לזנות תס לתבן ולקת כתיב עכרנא ומולע לללובית
 וינקר האי שישתחן ליהוה וכרע גברא וסגיד קים וכד ארגל ו
 וסגר לבא ויאמר ברוך יהוה אלהי אדניא ברהם אשר לא עזב
 חסדו ואמת מעם אדני הנכי בדרך נחעי יהוה בית אחי אדני
 ואמר בריך קדש שבותיה וקשטית מן רבונא אנת
 באורח מקט דברני יק בית אחוה וידבונ קאת בארץ אלה
 אלה מולאי אבואהים לדי לס יכלמלך ואחסאמא כחמולאי
 וסירע מיטריק מוסתקיס אי ביתאלי מולאי ותדך הנערה
 וסגר לבית אמר כדברים הלה ודחטת עולימתא וחן ואת
 לביתאמה ככתממא הליק תס חאצרת אהאריה ואכרתת
 מי מנזלה באהרה לאמור ולרבקה אחושמו לבן וידך לבן
 אל האי ש החוצה אל העין ולרבקה אחא ושמייה לבן ורגט
 לבן לות גברא לבדא לטינא וכאן לרבקה אף עמא לבן נח
 כחאמר אי ארגל ברא אישעין ויהי כראא את הנדס ואמר
 הצמידים על ידי אחותו וכשמעו את דברי אחותו לאמרה
 דסר אי האי ש ויבא אל האי ש והנה עמד על המדרים על

לכ

מל

לכ

אלה
 דרבונ
 אכר
 דלא
 נע

ד

לכ

העין והנה כד חזא יתקדש על ידי אחותיה וכד שמעוה
 פתחמיר בכה למימרה כד ין חליל עמי גברא ואתה לות גברא
 ונא קאים עלון גמליא על עינא למא רמא זשנף ולחורין פי
 ידיא כתה וסמע כלממהא קאילא כדא קזלי זרחל פטאר זיה
 פאדאח ואקף עלי אגמז עלי לעיך ויאמר טא ברוך יהיה למה
 תעמוד בחוץ ואנכי פניתי הפית ומקום למולים ויאמר עול כ
 בריכא דיך ללמא תקום כדא ואנא פניתי ביתא ואתה כשר
 לגמליא פקזא דכל יא מבחרך זלה לס תקף כדא ואנא קד נ
 טלת אבית ואכלחת מווע ללמא ייבא האישי הפית ויפתח
 הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומיס דגליו ורגלי האנשי
 אשר אתו ועל גברא לפיתא ושרא מן גמליא ויהי תיבט וספוא
 לגמליא ומימא לאסחא דאלוהי ורגלי גבריא דעמיה פדכל אגל
 אמונל וחלעך אגמז וטרח להן תבט וקתא ואעטא מא יגסל
 רגליה ורגל אקוס אדין כוועה יישיש סמנן לאכל ויאמר למה
 אכל עד אס דברתי דברי ויאמר דבר ושיאן קדמוה ילמיכל
 ואמר לא איכול עד דאמליכ פתגמה ואמר כוליכ תס צויר
 בין ידיה אכל קזלא אכל חתיאקול כלמא קז תכלס ויאמר
 עבדאברהם אנכי ואמר עבדא דאברהם טא קזאנא עבד
 אברהמים דיהיה בדרך את אדני מאד ויגדל ויתן לו עאן וצקר
 וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ויך בדרך ירכ
 רבוע לחדא ודבא ויהי ליה עאן וחורין וכסף וד הבועבדין
 ואמהין וגמלין וחמרין ואלה בארך למלואי גרא מכתר ואעט
 גממא ובקר ופצה ורהב ועבד ואמא וגמל וחמיר וזולל
 שיה אשת אדני בן לאדני לחדרי זקטת ויתן לו את כל אשר
 לו ויולדת שרה איתת רבועי לרבועי בתר דסיבת ויהי ליה ית

את קאמ

לרחוק

וי

וְכָל־לֵבָיִהּ בְּכֹל־דֶּשֶׁה שְׂדֵה זָוָה מְזַלֵּה לְהַאֲבִיב בְּעַד שִׁכּוּלֶיהָ
 פֶּחֶמְטָאָה גְּמִיעַ מֵלֶה וְיֵשׁ בִּי עֵי אֶדְעַ לֹא־מִדְּ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה
 לִבְנֵי מִכְּנֻת הַדְּעֵנִי אִשְׁרָ אֲנִי וְיֵשׁ בְּאֶרְצִי וְקִיס עַל־רִכּוּעַ
 לְמִי־מֶרֶץ לֹא תִשָּׁב אִיתְּלָה לְבָדִי מִכְּנֻת עֵלָה עֵלָה דֹּאֵלָה יִתִּיב
 בְּאֶרְצִיהָ וְאֶחָלְפֵט מוֹלֵא קִי־לֹא לֹא־תִמְכֹּר אִמְרָהָ לֹא־בְנִי־מִן
 בְּנֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶל־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 וְלִפְדֻתִּי וְיִדִּיל וְתִשָּׁב אִיתְּלָה לְבָדִי וְלֹא־יִתִּיב בֵּית־אֶבִי וְלֹא־יִתִּיב
 תִּמְכֹּר וְתִמְכֹּר זָוָה לֹא־בְנִי וְאֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 לְמוֹלֵא לֵעַל לֹא־תִשָּׁב עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 הִתְּלָכֻתִי לְפָנֶיךָ יִשְׁלַח מִלֵּאֲכֹוֹ אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 אִשָּׁה לִבְנֵי מִכְּנֻתִי וְמוֹבִיתִי אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 קְדָמֹהִי הִלֵּל יִשְׁלַח מִלֵּאֲכֹוֹ קְדָמֶיךָ וְתִשָּׁב אִיתְּלָה לְבָדִי
 מִקְדָּמִיתִי וְמוֹבִיתִי אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 יִבְעַת בְּמִלְכָּה בִּין יִדִּיךָ וְיִנְגַּח מְרִיקֶךָ חֲתִי דָוָה לֹא־בְנִי עֵי
 עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 וְאֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 תִּתֵּן לְבָדִי עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 מִן חֲרָגִי אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 מִן חֲרָגִי וְאֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 וְיִנְגַּח מְרִיקֶךָ חֲתִי דָוָה לֹא־בְנִי עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה
 לִיוֹס אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה עֵי־אֶתְלָה

וְלִפְדֻתִּי
 וְיִדִּיל
 וְתִשָּׁב
 אִיתְּלָה
 לְבָדִי

אֶתְלָה

וְיִבְעַת
 מְרִיקֶךָ

אֶתְלָה

אֶתְלָה

מנחם שדריקו ילי. אנה קאיר פיה : הנה אנכי נצב על עין חמור
והנה העלמך היא נאמת לשאב ואמרתי : הנה השקיני לא מעט
מים כמדוך : ואמאטא קא'ים על ג'ט' ותה' עולי כרתה דתופורן המ'א
לממול. ואמר לה : משקיני כער זעור כדלא מוקולתוך : הודי
אנה ואקף עלי עיך למדא נאית גאריה יתה תלוג לתפוק מאקול
מסקיני קליל כדא מוק גרתיך : ואמר לה אלי גס אתה שיתא וגם כ
לגמולך משאב הוא האשה אשר הזכית והנה לבן אדני ותומר
לי אה את אשת ואף לממלך אשר קניתיא מיתתא דזמנין יג. לבד המ'ב
דבזני : שתקול ליתא שרבי ואיצא לממלך אסקי די לאמר אה יתה
ופקא אלה לבן סירי : אנה מרסא כלה לרדך אל לבן והנה
דבקה יצאת וכדה על שכלה ותכד העיט והשאב ואמר לה
השקיני לא : אנה עד לא שיעית למללא כלפי ותמר בוקה נקת
וקולתה על כתפה וכחתת לגיטא ומלת ואמרית לה : משקיני כער
קבל אן אמר אן זבלאס מינמי טארד ברבקה קד כרת וארתיא
עלי כתפהא מנזלת פאסתתת פקלת להא מסקיני : ותמר
ותרד כדה מעליה ותמר כד שיה וגם גמלך אשקה ואשת וגם
הגמלים השקתה : ואו חיות ואחיתת קולתה מנה ואמרית אשת
ואף לא מללא אשר יתה ואסרעה ואנזלת גרתיא טעה וקלת
אשרב וסויצא גמלך אסקי ושרבת וסקת לגמלי : ואשלא אתה
ואומר בתמיאת ואמר בות בתול בן נחור אשר ידה לו כ
מלכה ואשים הנדס על אמה והדמיונים על ידיה וישא ליה
ותה ואמרית בות מן את ואמרית בות בתול בן נחור די ליה ליה
מלכה ושויתי קדשך על אמה גשוריא על ידיה וסאתהא
וקלת להא בות מן אשת קלת אכנה בתול בן נחור אדני ולדך
למלכה מצירת אטנף עלי אכפהא ואסוארף עלי ידהא ואקד

המ'ג
המ'ד

ואטתחזה ליהוה ואברך את יהוה אלהי ארצי אברהם אשר הנחני ו
בדרך אמת לקחת את בתי אחי אדני לבני וברעית וקגידות
קייצו ברכות יתין ליהוה רבבני אברהם רבבני באורח קשוט
למי קביות בתי אחוה רבבני לבניה וכדאת וקגדת ללה ובארכת
זלתי אלה מולאי אברהם לדי סיירני פיטרימ חק לאכד אכנה
אתה מולאי מולאי לא בטה יערתה אם ישכס עשיס חסד ואמת הגידו
לו ואם לא הגידו לי ואפכה על ימין אן על שמאל ובען אם
מי יכון עבדיו טיבו וקשוט גס רבבני חו לואם לא חו לואתנה
על ימיתו על שם לא ואלאן בטנס עאנני פלס ואחסאנה
כמע מולאי אכברותי ולא אכברותי אולי ימנה ויסרה יוען לבן ונתן
ואמרו מי הוה ילא הרבד לא מכל רבד איך מכל ארע ואלא
לבן וכתול ואמרו מן קיי נסס פתגמא לא יבול למללא עמך
עבדא ביש ואלא לבן וכתול וקלמ ענר זלה כרג אכלאם
מא נטיק נכלמך בשר וכלא בפיר הנה רבקה לפטך קח וכן ואתי
אשה לבן ארניך כלשך רבד יהוה הא רבקה קדמך רבד ואיני
ותי איתתא לבד רבונך כמלא רמלי יקי הודא רבקה ביידיך
כדוהא ואמץ תבון חוגה לאבן מולאך כמא ונק זלה ויהי
כלשך שרע עכץ אברהם את רבקה וישתחו ארצה ליקר
והוה כד שיע אברהם ית מתגמיהו וקגיד על ארע קיי לאה
סמל עדר אבר כלמחם וקגד עליו ארץ ללה ויוצא העבד
כלי כסף וכלי זהב ובגדום ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאביה
ולאמה ואמין עבדא מנך רבסך ומנך דהב ולבושיך וזהב
לאמה ולמה לרבקה ומגדנותיה לאחיה ולאמה ואבנ
לעבד אניה כלה ואניה דהב ותאמא ואעטא אבוהא ואמה

לעבד
אניה

פברא

וַיֹּאכְלוּ וישָׁתוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים דְּשָׂדֵי עַמּוּז וְזֵלְטוּ וַיְקוֹמוּ בַבֶּקֶר
וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹחֵנִי לְאֹדֵי וַאֲכָלוּ וְשָׁתוּ יֵאָדָה וְהָאֲנָשִׁים דְּעֵי מִיָּד
וְבָתָּו. וְקָמוּ בַּעֲמָדָא וְאָמְרוּ שְׁלֹחֵנִי לוֹת רַבּוּנִי. וַאֲכָלוּ וְשָׁרְבוּ חוּ
וְחָסוּ לְדִין מַעֲדָא וּבָתָּו סְלִמָּה קָמוּ בְּאֲדָא קִלְאט לְקוֹנֵי
לִי מוֹלָא. וְאָמְרוּ אֲחֵיהֶּם וְאָמְרוּ רַשָׁא הִנֵּנְהוּ אֲתָנִי יָמִים אִוּ עַ
עֲשׂוֹר אַחֵר תֵּלֵךְ. וְאָמְרוּ אֲחֵיהֶּם וְאָמְרוּ תֵּלֵכְ עוֹלָמָתָא עַמְּנָה
עִידֵן בְּעִידָן אֲנִי עַשָׂה יִרְחוּן בְּתֵרֵן תֵּי דִים. קִלְאטוּהָ וְאָמְרוּ
תָּקִים אֲלֵהֶּם מִעַבְרָא חוֹלָמָאן עַשְׂרָא בַּעַד דְּאֵין תִּמְצִי. וְהָ
וְאָמְרוּ אֲלֵיהֶם אֵל תִּתְּחִיר מוֹתִי וְיִהְיֶה הַעֲלִיךְ דְּדֵי שְׁלֹחֵנִי
וְאֲכָלְהוּ לְאֹדֵי. וְאָמְרוּ לְהוֹן לֹא תִתְּחִיר וְיִתְּנִי אֲעֲלֶמְךָ אֲדוּרָא. /
שְׁלֹחֵנִי וְאֵתְּ לֹת רַבּוּנִי. קִלְאטוּהָ תִּתְּחִיר וְאֵלָה אֲנִי טוֹ
טוֹרִיקוּ אֲטַלְקוּנִי אֲמַצִי לִי מוֹלָא. וְאָמְרוּ נִקְרָא לְנַעֲרָה /
וְנִשְׁאָה אֵת מִיָּה. וְאָמְרוּ נִקְרָא לְעוֹלָמָתָא. וְנִשְׁאָה מִעַבְרָא דְּהִיא
אֲמָרָא. קִלְאטוּהָ בְּאֲמָרָה וְנִשְׁמַע עֵין קוֹלָהָ. וְיִתְּחִיר לְרַבִּיקָה
וְאָמְרוּ אֲלֵיהֶם הִתְּחִיל עִם הָאִישׁ הַזֶּה וְתִתְּחִיר אֲלֵיךְ. וְקִרְוֵה
וְאָמְרוּ לָהּ הִתְּחִיל עִם גִּבְרָא הַזֶּה. וְאָמְרוּ אֲלֵיהֶם וְדַע שֶׁל
בְּרַבִּיקָה וְקִלְאטוּהָ אֲתָמַצִי מַעַבְרָא קִלְאט עַם שְׁלֹחֵנִי
רַבִּיקָה אֲחֻתָּא וְאֵת מִיָּה וְאֵת עֲבָדֵי אֲבִדְהוּ וְאֵת אֲנָשִׁין
וְשְׁלֹחֵנִי וְרַבִּיקָה אֲחֻתָּהוּ וְיִתְּחִיר נִקְרָה וְיִתְּחִיר עֲבָדֵי וְאֲבִדְהוּ
וְיִתְּחִיר גִּבְרָהוּ. וְאֵת לְקוֹן רַבִּיקָה אֲכָתֵרָא וְדִיאֲתֵרָא וְעַבְדֵי אֲבִדְהוּ
וְרַבִּיקָה וְיִתְּחִיר אֵת רַבִּיקָה וְאָמְרוּ לָהּ אֵת הַיִּי לְאֲכָלְהִי רַבִּיקָה
וְיִתְּחִיר דְּרַעַךְ אֵת שְׂעִיר שׁוֹמָאִין. וְיִתְּחִיר וְיִתְּחִיר רַבִּיקָה וְאָמְרוּ לָהּ
אֲחֻתָּא אֵת הַיִּי לְאֲכָלְהִי וְיִתְּחִיר. וְיִתְּחִיר בְּכִיִּית קִרְוֵה סְנֵיִהוּ
וְדַע בְּרַבִּיקָה וְקִלְאטוּהָ אֲכָתֵרָא יךְ מִנְּךְ אֵין וְרַבִּיקָה וְיִתְּחִיר

בְּתוֹךְ קָרִי שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְתַחֲסֵם רַבָּקָה וְנִעְרֹתֶיהָ וְיִשְׁלַח עַל הָהָר
וְתִרְבֶּנֶה עַל הַגְּלִילִים וְתִלְכֶּנָּה אַחֲרַי הָאֵלֶּיךָ וְיִקַּח הָעֶבֶד
אֶת רַבָּקָה וְיֵלֶךְ וְקָמַת רַבָּקָה וְעוֹלִימָתָא וְרִכְיָא עַל גְּמִלָּא
וְאִדְלָא בְּתוֹךְ גְּבֻרָא וְדָבָר עֲבָדָא יֵת רַבָּקָה וְאִדְלָא וְקָמַת רַב
וּבְוֹמָרְהָא וְרַבָּן עַלֵּי אֲלִמָּא וּמִצְרוּ מִעַ אֲרַגְלָא וְאִכְדָּא עֶבֶד לֵן
וְיִצְחָק וְיִצְחָק בָּא מִבָּא בָּאֵר לֵהוּי וְיִצְחָק עַל מַלְכוּת עַם
בִּירָא דְמִלְכָּךְ קִיָּיִמָא אֲתַחְדִּי עֲלֵה וְהָאֵל יִתְּבַכְרֵעַ דְּרוֹמָא וְנָא
יִצְחָק קָדָמָא בְּמַחֲיִי מִן אֲבִיר אֲתִי לִלְחֹי אֲנִי עֶבֶד וְהוּא מִחִים טַ
בְּלָךְ אֲרַבְלָה וְיִצְחָק לְשׁוֹן בְּשִׂדָּה לִפְנוֹת עֶרֶב וְיִשְׁתַּחֲוֶה
עֵינָיו וְהָאֵל וְהָאֵל גְּמִלִים בָּאִים וְנָתַן יִצְחָק לְעֵלְהָא בְּחֻקְלָא
לְמַכְּתֵּי רַמְשָׁא וְזָקָן עֵינָיו וְהָאֵל אֲמַרְלִיא אֲתֵךְ וְכִרְגָא
לִי עַלֵּי כִי־עֶבֶד עֶבֶד תּוֹלִי לִלֵּל מִרְעַע עֵינָיו מִנְעַר מִרָא וְיִ
בְּמִלְכָּא וְיִתְּבַכְרֵה וְיִתְּשָׁא רַבָּקָה אֶת עֵינָיו וְיִתְּשָׁא אֶת יִצְחָק וְתִבֵּל
מִעַל הָגְמִלִים וְיִצְחָק רַבָּקָה יֵת עֵינָיו וְהָאֵל יֵת יִצְחָק וְאִתְּרִיבֵת
מִעַל גְּמִלִים מִלְכָּא רַעֲבֵת רַב עֵינָיו וְיִתְּשָׁא וְיִצְחָק כְּאִדָּת אֵן
תַּסְקֵט עַן אֲלִמָּא וְיִתְּשָׁא אֲלִי הָעֶבֶד מִי הָאֵל הָלָהּ הַהִלֵּךְ וְ
בְּשִׂדָּה לְקָדָמָא וְיִתְּשָׁא הָעֶבֶד הוּא אֲמַרְלִי וְיִתְּשָׁא הָעֶבֶד וְיִתְּשָׁא
וְיִתְּשָׁא לְעֶבֶד מִן גְּבֻרָא דְמִלְכָּךְ בְּחֻקְלָא לְקָדָמָא וְיִתְּשָׁא
עֶבֶד הוּא דְּכֻנָּא וְנָתַן עֵינָיו וְיִתְּשָׁא וְיִתְּשָׁא וְיִתְּשָׁא וְיִתְּשָׁא
הָאֵל אֲרַגְלָא לְאִיר תִּלְכָּמָא מִי־עֶבֶד קִל אֲבָד הוּא מִלְכָּא
וְאִכְרִית אֲרַבְלָה וְיִתְּשָׁא כֵּה וְיִתְּשָׁא הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֶת כָּל הָאֵל
הָעֶבֶד אֲמַר עֵינָיו וְיִתְּשָׁא עֶבֶד לְיִצְחָק וְיִתְּשָׁא כָּל מִלְכָּא
דְּעֶבֶד וְיִתְּשָׁא עֶבֶד עֶבֶד בְּמִיָּע אֲמַרְלִי אֲתִי עֶבֶד
וְיִתְּשָׁא יִצְחָק הָאֵל שִׂדָּה אֲמַר וְיִתְּשָׁא אֶת רַבָּקָה וְיִתְּשָׁא לֵן לְאִיר

וַיֵּאָמֶר בְּיָדָם יִנָּחֵם יַעֲקֹב אַחֲרֵי מָוֶן וְאֵעֲלֶה יַעֲקֹב לְמֹשֶׁה וְחָזָא
וְהָאֵל תִּקְעֵן עֹבְדֵיהֶם כְּעֹבְדֵי שְׂרָה אֲמִיהָ וְדָר וְרַבָּקָה וְהוֹרָה
לֵיהּ לֹאֲתָנוּ וְרִיחֵמָה וְאֵת נָחָם יַעֲקֹב בְּתֵר אֲמִיהָ וְאִדְכֻלָּהּ
יַעֲקֹב זִי כִבָּא שְׂרָה אֲמִיהָ וְאִכְרַבְקָה וְיִצְחָר לָהּ דֹּגֵה וְאִחְבָּהּ
וְיִוִּסָּף אֲבִרָהּ
וְתַעֲמָדָא יַעֲקֹב עַל אֲמִיהָ

[illegible]

עֵינָהּ וְעִמָּר וְחֶנֶךְ וְאִבְדֵּעַ וְאִדְעָה כָּל־לֹאֲהַבְעַת קְטוֹרֶה וְנֹבַע
מֵעַ וְעֵוֹה וְאִדְעָה כָּל־אֲלֵיךְ בַּעַת קְטוֹרֶה וְנֹבַע מֵעַ וְעֵוֹה וְנֹבַע
כָּל־חֹמְלֵי בַּעַת קְטוֹרֶה וְנֹבַע אֲלֵיךְ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֹוֹלֵי־יָחֶק
וְנֹבַע אֲלֵיךְ יֵת כָּל־דְּלִיָּה לֵי־יָחֶק וְנֹבַע אֲלֵיךְ אֲמֹהֵי אֲמֹהֵי מֹהֵי
לֵי־יָחֶק וְנֹבַע הַלֵּל־גִּישׁוֹם אֲשֶׁר לֹאֲהַבְעַת נֹבַע אֲלֵיךְ אֶת־מִתְנֹת
וְנֹבַע מֵעַל יָחֶק בַּעַת קְטוֹרֶה וְנֹבַע חֵי אֶל־אֲדָרֶץ בַּעַת קְטוֹרֶה וְנֹבַע
לֹוֹלֵי־יָחֶק אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ
כִּי־יֵת עַד־דָּוָה קִיִּים לֹוֹלֵי־יָחֶק אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ
אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ
וְנֹבַע אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ
חֵי־אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ
וְנֹבַע אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ
וְנֹבַע אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ אֲלֵיךְ

[illegible]

והאלה אברהם בשיבה טובה דמן ושב ואלה אל עמון ואמון
ואתגיד נמית אברהם בסיט טל קיב וקבע יומיו ואותבע שר
לעמיו יתם תנואב בשיבה כאלה כאלה קר שבע ועד זה
קומה ויקברו אותי ויצחק וישמעאל בנני אל מערת המכפלה
אל שדה עפרון החתי בן צחר אשר על פני מדברא וקברו
ותהי צחק וישמעאל בנני במערת כפילתא דבחקל עפרון
חתיא בדצחר דעל אני כדמרא ודפנה יצחק ואסמאעיל אי
אבטא פומארה לעיעה אסמאעמה מייעה עפרון ב צחר
אתי בחצרה כדמרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני חות
שמה קבר אברהם ושרה אשתו חקלא דבן אברהם מק בני
חמאה תמן אונקבר אברהם ושרה איתתיה לעיעה את אשתא
אברהם מק בני חות וס דין אברהם ושרה זוגתה יהיה אח
אחרי מות אברהם ויצרך אלהים אתי ויצחק בנני וישב יצחק עם
באר לחידא והוה בתר דמית אברהם ובדין יקית יצחק בשרה
ותיב יצחק עם בורא דמלאך קיימא אותה עליה ולמאכא
בער מות יצחק אברהם בארך זלה פיי צחאק אבנא ואסם
יצחאק בער אבד את כלחו אטאער

ואלה תולדות וישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית
שמות שרה לאברהם ואילין תולדות וישמעאל בן אברהם
דילידת הגר מצריתא אמותה שרה לאברהם והוא שרם
ותליך ושמעאל בן אברהם ולד לרת הגר אסמאעיל
שרה לאברהם ואלה שמות בטי ושמעאל בשמותם לולדותם
בכור ושמעאל נכיות וקדר ואדבא ומבשם ואילין שמות
בטי ושמעאל בשמותיהם לולדותיהם בכור וישמעאל
נכיות וק וא ומבשם והוא אסמא בן אסמאעיל לבאסמ

באסמיהם לתאכליהם כדראסמאעילנב ווא ומבשם נט
 ומשמע ודלמה וכו' נא וד נא יחד ותכלא יטור נפיש
 זקדמה וכו' יט כוח אלה הם בעי ושבע אלא שמוותם
 בחציהם ובלידתם שנים עשר עשרים לאמותם יאין אנו
 בעי ושבעין ואלין שמוותהון בעצמיהון ובכרביהון תדו
 עשר רב רבין לאמיהון הולא שרן אסמאעיל והוא אסמא
 פוארבאעיהם וקראהם יב שדין לאמויהם ואלה שני חיי
 ושבעל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים וזוהי
 זכות וזאת אל עמיו יאין שני חיי ושבעל מאת ותלתין
 ושבע שנים ואתנגיד ומית ואתכניש לעמיה והוא סע חיה
 אסמאעיל מיה וסבעה ותלתין שנה ומאת וישיכנו מחויליה
 עד שור אשר על פני מעדיוס באכה אשורה על פני כל אחיו
 נבל ושדומחוייה עד הקרא דעל אפי מעדיוס על אפי ככל
 אחוהי שרא וסכנו מן דוילה אי לאמא יאין בחציה מעד
 אן תאי אי אמועל בחציה גמיעהבותה סכנ

חס
 לאתא

קה סחוקים סומן ככלב

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ואלין
 תולדת יצחק בן אברהם אברהם אוליך ותצחק והוא שרן
 תליך יצחק אבן אברהם אבן אוליך יצחק וזוהי יצחק
 בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתולא הארמי מדרך
 ארם אחות לבן הארמי לו לאשה והנה יצחק בן ארבעים שנים
 כד נסוב ית רבקה בת בתולא ארמייה מדרך דארם אחות לבן
 ארמייה ליה לאתו ולמא באן יצחק אבן ארבעים שנה תזוג
 ברבקה אבנה לבן הארמי מדרך ארם אבנה לבן הארמי
 עמדת לא דוגה ויעבור יצחק ליהוה לנכה אשתו כי עתה היא

והאב יצחק את עשו כי ציד בניו ודבקה אחבת את יעקב ורחם
יצחק את עשו ארי מצידי הולאכיל ודבקה רחובת ותיעקב
ואב יצחק עשו למערה בלציד ודבקה אחבת יעקב וידד
יעקב לציד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ובישיל ועקב גבשויל
ועל עשו מן חקלא והוא משלה וטבח יעקב טבוחא מא עשו
מן לצחרא והולאב וואמר עשו אל יעקב הלעיתא נא מן
האדם האדם הזה כי עיף אנכי עכשן קרא שמן אדם וואמר
עשו ליעקב אטעמני כען מן סמוקא סמוקא הדין ארי משלה
אנא עכשן קרא שכניה אדם קל ליעקב אטעמני מן האדם
לחמר מאט לגב לזלן סמו עשו לחמר וואמר יעקב מכרה כ
כיום את בכורתך לי וואמר יעקב זבין כיום וכלה ית בכירותך וקל
יעקב ליום בכורתך וואמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה דה
ל בכרה וואמר עשו הא אנא אדיל למנות ולמה דמ לוי בכירותך
קל עשו הווא אנא מאר לי למוה ולבא אל בכורה וואמר י
יעקב השבעה לי כיום השבע לי וימכר את בכורתו ליעקב וואמר
יעקב היים ליוקיים ליה דכין ית בכורתה ליעקב וקל לחלה
לי בחלן לה ובאבה בכורתה ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
עדשים לחם ונזידע ויאכל וישת ויקם וילך ויבש עשו את ה
הכרה ויעקב יהב לעשו לחם ותבשיל דטלון חין ואכל ושת
וקם ואדל וישט עשו ית בכירותא ואטטא ככזא וטבוחא
מן עדר מאכל וטריב וקאס ומא ואדרא עשו בזכורה
ויהי דעב בארץ מלכד הרעב האדון אשר היה
בימי אברהם אשר הילך יצחק דל כללך בשנים גררה והיה כגון

באדעם בל מלכטא קדמא דהוה ביומי אברהם ואדל יצחק
לות אבי מלך מלכא דכל שתא לגרר ותם כאן גוע מלכא
קוא לאו אדורל ידי כאן עלא אברהם ומוטא יצחק לו
אבי מלך מלך מלכטא לי אכלוס וירא אליו יהוה ויאמר אל
הרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר איך ואתגל לי יהי
ואמר לא תיחות למעדים שרי בארשא דאמר לך ותגל לא
לכה וקל לה לאתנצל מצר מס אכלר אדו מקול לך גור בארץ
הזאת ואהיה עמך ואברכך בכל וקדש את כל הארצות
הלו והקיימות את השכונות אשר נשבעתי לאברהם אביך ו
דור בארשא האדאגיה מימרי בסעודך ואברכך אדו לך ולבנך
אתיו ית כל ארעתא האלי וחקים ית קיימי קיימית לאברהם
אביך ובארעא חסכן מהאדא אכלר חסכן מעך ובארעא פאני
לך ונסלך אעטא היה אכלר ואני בלקסס אדו חקסס לאבאני
והרבתי את דרעך ככוכבי השמים ונתתי לך עך את כל
הארצות האל והתברכו בדרעך כל גוי הארץ ואסג ית בנך ל
כוכבי שמיא ואתיו לבנך ית כל ארעתא האלי ויתברכו ב
בריל בנך כל עממי ארעא ואכזר כסלך ככוכב אסמא וא
ואעטא חס גמיע היה אכלר ויתבאר בהסגמיע חמס ארץ
עקב אשר שרע אברהם בקולי שמר משמרתי מצותי
חקותי וטויתי חלף דקביל אברהם למימרי ונטר מטרא
מימרי מקודי קיימי ואורייתי גזאמא קבלא חסלוי וחנף מא
ב אסתחבצתה מן כסמי ונצא ושדאעי וישב יצחק בגרר
ויתב יצחק בגרר וסכן יצחק מי אכלוס וישאלו אעטא
המקום לאשתו ויאמר אחת היא כי ירא לאמר פני הרהר א

אנשי המדקום על רבקה כי טובת מראה היא. ושאילו אנשי
אתלא על עיקר אותה. ואמר אחת היא. הרי רחיל למימר
איתתה. ולמה יקראו לנע. אנשי אתרא על רבקה. הרי שפירת
חידו היא. גם סאלו מהל אמוצע ען זוגתה קזר. אכלתי לאט
תכוון אן יקול. ויהי כי לא יתלוז מהל אכלי עליה. אר
חסנה. למנדר. ויהי כי ארכו לנשם הימים וישקן אבימלך
מלך פלשתיים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אש
אשתו. והנה כד קראו ליה. ונראה. ואקרא כי אבימלך מלשם רבקה. תמ
מן הרבה. וחדא הוא יצחק מלך. ען רבקה אשתה. ולמה טזר
איהם מקדמה. גם אטלע אבי מלך פלשתיין מן כוה להנצח
מאדא יצחק. ילעב רבקה זוגתה. ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אן הנה אשתך היא ואך אמרת אחותי היא ואמר לו
יצחק כי אמרת מן אמות עליה. וקרא אבימלך ליצחק ואמר
ברס הא איתתך היא ואיכד ין אמרת אחת היא ואמר לו יצחק
הרי מדברית. ולמה אנתק טיל עלה. מדעי בה וקל להאד. וז
ולס תקול. אכלתי קלאט ותכופת ון אקתל בעבדה. ונאמר
אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את א
אשתך. ודבאת עלינו אנש. ואמר אבימלך. מאדא עבדת
לנא כד עיר מן שביב. דמיוחד בעמא ית איתתך. ואיתתא ערנא
חובא. קלא אבימלך מאדא עננת ען קללו לאגע אחד קומא
זוגתך גלבת עלינא אתמא. ויעו אבימלך לאמר אחת בל העם
לאמר הנגע באיש הדא ובאשתו מות יומת. ונקיד אבימלך
ית כל עמא למימר. דינדק. לגברא הדין. ולא יתניה מתקטלא
ונקטיל. וטאדא בגמיע קומה קא. לא מן אלו הדי ארגל וז
אמראה מליקתל קתלא. וידע יצחק בארץ והוא ימצא בט

בשעה ההיא מאה שערים יבדכחו יהוה וידרע יצחק בארעא
ההיא ואשכח בשתא ההיא עלחד מאה בדרש עדותו וברכיך
י' תס דרע יצחק מיתלך יארץ סוגר מיתלך זכור מאה
בלחור ובארך אלה לה' יוגדל האיש וילך הלוח וגדל עד כיגדל
א"ל מאר' ורבה גברא ואדל עגודתו עד רבא לחדא' ובתר זרגלונא
פל מא מד עמס לואן עמס גרא יוהי לו מקנה עאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקטאן אותו פלשתיים ויהו ליה גית ענא וגיתו תורין
ומלחנה עג וקטאן ביה פלשתיא' וסאר מאשיה' גנס ומאשיה'
בקר ועבד חתי חסדוה' למלסטניין וכל הבארות אשר חפרו ע
עבדי אביו בימי אברהם שתמוס פלשתיים ויהלאוס עמך וכל ביה
דחמרו עבדי אביו בימי אברהם אביו טמוני פלשתיא' ומלחנה
עמרא' וגמיע לאבאר לרי חסדוהא עבד אביו עלי עמר אבל
אביו כאן קר קדחא למלסטניין ומלוהא תראבא ויאמר אביה
מלי יצחק לן עמלתי עדמות ממנו מאר ואמר אבי כחך לוי יצחק
מדיא מעמלתי ארי תקימה מננה לחדא' תס קלאבימולך לוי יצחק
אמרימן עננה לאנך קר עצמות מננה גרא יוילך מנשם יצחק
יוחן בנחל גדר וישב שם ואדל מנחם יצחק ושרא בנחלא דג
דארר ויתב תמן ומלא מן תס יצחק ונזל פיואר לכלוף ואמר
ואקאס תס יושב יצחק ויחמר באר אחדת את בארות המים
אשר חפרו בימי אברהם אביו ושתמוס פלשתיים אחריו מורד
אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו ותב
יצחק וחמר ית ברא דמיה דחמרו בימי אברהם אביו וטמוני
פלשתיא' בתר דמית אברהם וקרו להן שמות כשמות דהוה
קרי להן אביו תס מאר פחמראבאר זמא לוי כאן קר חמרת
מאמס אברהמים אבאביו וכאן קר קדחא למלסטניין בעד

ויעבדה

מוותה וסמאחה באמלה כמנא סמאחה אביה ויחפרון עפרו ויעחק
בכחל וימנאן שם באר מים חיים ויחפרון עפרו יעחק בכחל ו
ואשכחון חמך ביד דחיו נכעין ונמא חמר עבדו יעחק כילאמך וזו
תם ביד מא נאבע ויריבו רעגדר עס יעחק לאמר לנו הוים
ויקרא שם הבאר עשק כי היתעסקן עמו ונא רעותא דגדר עס
רעותא דיעחק למימר דילנא מנא וקרא שמה דביתא עשק
הרי אתעסקן עמיה ובאנים רעאה לכלוז רעאה יעחק קאיל
האדא לנא למא סמאן אביר שגלא למא אשתגלו מעה ויחפרון
באר אחרת ויריבו גס עליה וקרא שמה שטנה ויחפרון ביד
ביד אחרי ונעוואן עלה וקרו שמה שטנה ויחפרון באר אחרת
וסמאן אלענא ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחובות ויאמר ביעתק הרחוב יהוה לנו ונדינו בארץ
ואשתלק מתמך ויחפר ביד אחרי ולא נעו עלה ואמר וקרא שמה
רחובות ואמר ארי בען אמת ענא וסמאן באר עס אנתקל
מקתס וחמר ביד אכרא ולס וכאמא עליה פסמאחה דא
דעיה וקל אמן וסע ליה לנא וי כינאן פי אבלי ויעל משם
באר שבע וסליס מתמך לבאר שבע תם דער מקתס אי ביד
סבע וקרא אלו יהוה כלילה דהוא ויאמר אנכי אלו אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי ופרסתיך בעבור והרבותי ארת
דעך בעבור אברהם עבדי ואתגלי ליהני כלילא דהוא
ואמר אנה איה ואברהם אבך לא תרחל ארי בסערך מימרי
ואפרסניך ואסגי ית בנך ביד אברהם עבדי ותגלא לה לילך
מי תלך ללילה וקלאמא אה אברהם אבך לא תכאן מאע מעך
ואסאך עליך ואכתר נקלן בקב אברהם עבדי ויבן שם
ידבא ויקרא בשם יהוה וס שם אהלך ויכרו שם נבדיו יעחק

ביר אכר

וישעמ

ד

באר ובעל תמן מדכחא וכלי בשוא דיין ורסיה תמן למכשכע
וכרו תמן עבדי יחוק בידא ובטא תס מדכחא ודעא באסס אלה
ומכשכא וברותס עבדי יחאק בידא ואבי מלך חלף אליו מגדר
ואחזת מז' עה' וליכל שר צבאו ואבי מלך אחא לוטוה מגדר
וסיעת מז' קמוהי וליכל רב חיליה ואבי מלך צאר אליה מז'
אכלוך ואחדת נדימא וליכל רייס גישה ויאמר אליהם יחאק
מדוע באתם אלי ואתם שטאתם אחי ותשלתוני מאתכם ו
ואמר להון יחאק מדויך אתיתון ואחון שטאתון ותו תשלתוני
מלכותכון ותלחם יחאק מא בלכס גיתס יא ואתם שני תמוני
וטרתמוני מז' ענדכס ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך וטאמר
תחי נא אלה בנינו תינו וביניך ונכרתה ברית עמך ואמרו
מחא חדיני יהוה מיי מרמ דיני בקערך ואמרנא תתקיים כענן
מופתא דחזת בין אבה כנען בינעא ובינך ונגד קייס עמך קאל
אמא דא נאמן אלה מעך פקלטא יכוו חרג בינעא ובינך ונעחדך
עחדא אס תעשה עמנו רעה כאשר לא נהענך וכאשר ע
עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אחת עתה ברוך יהוה
אס תעביד עמנו בישא כמא גלא אנדקנך וכמא דעבדנא
עמך לחוד טוב ושלחנך בשלום את כען בריכא דיין יאן לס תנע
בנא שרא כמא לא נודיך וכמא דנענא בך בידא מחא ואטל
ואטלקטך בקלסא כמא ליוס מבארך אלה ויעש להם כמא
ואכלו וישתו ועבד להון משתא ואכלו ושתאו ונענא להם
מבטא ואכלו ושרבו ויאכיומן בבקר וישבעו איש לאחיו
וישלוסם יחאק וילכו מאתו בשלוס ואקרימו בצמלא וקיימוכלו
תשלתוני יחאק ואכלו מלוחה בשלם ואכלו בלגרא וכלו
לה ואטלקסם יחאק ומנו מן עבדי בקלסא ויהי ביום ההוא

וְכָל עַבְדֵי יִצְחָק וְיִלְדוֹ לֹן עַל אֲדוֹת הַכְּפָר אֲשֶׁר חָתְרוּ וַיֵּאמְרוּ
לֹא מֵעַמָּנוּ מַיִם וְהִנֵּה בְיוֹמָנוּ הַזֶּה וְהָיוּ עַבְדֵי יִצְחָק וְהָיוּ לֵיהֶם
עַל עֵינֵק בִּרְאָה דַּחְתָּרוֹ וְהָמָר לִיהֶם אֲשֶׁר מִנֵּה מֵלֵא וְלִמָּחַ סָאן פִּי
וְאֵךְ לִיוֹם גָּמוּ עֲבוֹד יִצְחָק טַמְכִּדְרוֹ בַּסֶּבֶב לִבִּיר לְתִי חֲנוּחַתָּאן
לֵה קִד וְהִנֵּה מֵמֵא וְיִקְרָא אֶתְהֶם שֶׁבֶטָה עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּחֹר
שֶׁבֶט עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְקִרְא וְתֵה שֶׁבֶטָה עַל כֵּן שֶׁמֶה דַּחְתָּתָה בְּאֵר
שֶׁבֶט עַד יוֹמָא הַדִּיק וְסִמְחָתָה סֶבֶעָה וְלִדִּיק אֶסֶס לְמוֹצֵעַ בִּיר
סֶבֶע לִי הָרָא לִיוֹם וְהִנֵּה עֲשֹׂה בִּי ה

מִרְבָּעִים שֶׁנֶּה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוֹרִית בַּת־בְּאִרִי הַחֹנִי וְהָיָה בְּשִׁמְרָתָהּ
בֵּית־בְּאִירִי הַחֹנִי וְהָיָה עִשְׂרוֹ בְּרֶמֶסֶרֶפֶיץ שֶׁנֶּה וְכָסִיב אֶת־תַּלְמֵה יֵד
יְהוֹרִית בֵּית־בְּאִרִי הַחֹנִי וְהָיָה בְּשִׁמְרָתָהּ בֵּית־אֶלֶן הַחֹנִי וְכִמְּאָה כָּאֵן שֶׁנֶּה
אֶבֶן מִרְבָּעִין שֶׁנֶּה תְּדוּם בְּאִמְרָאָה אֶסְמָאָה וְיְהוֹרִית אֶבְטָה בְּאִרִי אֶחָד
וּבְשִׁמְרָתָהּ אֶלֶן אֶחָד וְהָיָה מִדְּרֵת רִיחַ לִיעֻחֵק וְלִרְבָּחָהּ וְהָיָה
מִקְדָּבֵן וּמִדְּגָדֵן עַל מִזְבֵּד וַיַּחֲק וְדִבְכָּהּ וְכִמְּעָה מִכִּלְמָתָהּ וְהָיָה
וַיְהִי כִי־דָקֵן וַיַּחֲק וְתִכְפִּילֵהּ וַיַּחֲק וְדִבְכָּהּ

ענין מראות ויקרא את נשיו בנו הגדול והאמוראין בט ויאמר
אליו חכמי וזהו כד קיב' יצחק וזהו ענינו מלמנח' ולמה
שאל יצחק וקראתה עינתה כן וי' מרצח בענין חכמי

[illegible]

וְכָל־יֵשׁ עִשָּׂא בְרִי
רַבָּא מִלְּדִי כְדִי
וְאִתְּ לִי הַלְּבָבָא

כמלא רחמי מית ואעיל ואעיל בדיל דתבר כנך נעטי ע
ואצילק לי אלוהא כמותא ואל כל מנה לחבלא ותבאר כן נפסי
קבלא ממות ודברקא שמעת בדבר יצחק אל עשו בנך וילך
עשו לצור ציד להביא ודברקא שמעת בד מליל יצחק עם עשו
בריה ואזל עשו לחקלא למצר צידא לאיתתא ושמעת רבקר טל
כלאס יצחק חיי עשו אבנא ולבנא מצא עשו לי ציד צידא יאמי
בה ודברקא אמר אל יתקב בנה לאמר חנה שמועתי אנתא בך
מרבא אל עשו אחיך לאמר ודברקא אצמדת לי עקב ברה למה
הא שמעית יתא אבון ממילא עם עשו אחיך למה מה חזר דברקא
ליעקוב אבטחא הווא חזר במעתא בון יכלם עשו אפך קאילת
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני
מזתי איתא לי צידא ועבד לי תשילין ואפס ואברכך כייג
ק מותי אית לי ציד ואצלתה לי זאנא ואכל חתי תבאר כן נפסי
בן ידי זלה קבלא ממות ועתה בנ שמע בקולי להשיג אתי מטע
אחך ופעך ברי קבל מטע להאמא מסקרא יתך ואמא אבנא אפמעה
מאמא חזר בה לך לא אל חתאן וקח לי מטע שני גדיי עדים טובים
ואעשה אותם כמטעמים פאשר אהב ואידיא עתך לעתא וקב לי
מתאן חרין גדיי עתך טבין ואעביר ותחך תשילין לאבון כמלא
דרחים אמר אי אגס ורד לי מתא גדיי מן אמצאן גדיי אצלה
לאמא לאבון כמותא וזבחת לאבך ואכל בעבור אשד וי
יברכך לפני מותי ותעיל לאבון ויפול בדיל דיברקא ק מותי
ותברכא לי אבך יאכל מנהא לכי ובאר כן קבל מותי וזאמר
יעקב אל ברקא אמר הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק
ואמר יעקב לברקא אמר הא עשו אחי גבר שער ואנא גבר
שפיט קל הווא עשו ואני רגל שערני ואנא רגל אגדי אולי

וימשט אפי' וחייתו בענין כמות עבדו והבאתי עלי קללה וכל
 בדיקו כלא אס ימושונו אבא ואחי בעינוהו כמות לעבד ואח
 עליו לרשויו ולא בדיקו לעבדו יאסע מאכון עבדו כלא אב בדי
 מאגלב עליו נפסי לעמה ולא בדיקו ואמר לו אמנו עליו קללתך
 בני אך שמה בקולו ולך קח לי ואמר לו ליה אמנו עליו אומר
 בנבואה דלא ייתון לו טיה עלך בדי בדם קביל מני ואי' לך ליה
 קחת לה אמה עליו אסתר טאע לענתך ואמר לי לך אקבל מני ואמר
 כל לי יאך וילך דיקח ויבא לאמו ותעש אמן מטרעמים כאשר
 אהב אביו ואמר ונסוב ואיתי לאמיה ועבדתי אמה ונכשילך כמו
 דרמים אביו ממעא ואמר ואתא בה לי אמה ואעלמתי אונא
 כמו אהב ותקח דבקה את בתי עשו בעה הגדל החמוד ור
 אשר אתה בבית ותלכיש את יעקב בנה הקטן ונשיבית דבקות
 לבושי עשו ביה רבא דביתא דעמה בביתא ואלכישית ית יעקב
 ביה דעירא חס אבדא תואב עשו אבנו זאכרד זאכרד את
 מעדא מי לבית חס אבסו ועקוב אבסא זאכרד ואח עורות
 גריו העדים הלכישא על ודיו ועל חלקת בנא דיו וית משי
 ואי בני עדי אלכישית על ודיו ועל שעי עות ערדיו וגלוד
 זאכרד אבסותא עלידיה ועל מלוקה חלקה ותתן את המסע
 כדים ואת הלחם אשר עשה ביד יעקב בנה והבית ו
 דבשיליא וית לחמא דעבדא ביד יעקב בנה ואע' בנה לאון
 ולכבד זוי עננתה ויבא אל אביו ואמר אב ואמר חנני
 מי אתה בני ועל לות אביו ואמר אב ואמר חנני מי אתה בני
 ואמר בלידך ואביו וקזיא אבא מן אבא ואמר יעקב
 אל אביו אנכי עשו בדיק עשיתי כאשר דברת אלי קוס נא
 שבו ואמלק מעידי בעבור תברכט נכשילך ואמר יעקב לאביו

בדי
 יעקב
 אבסות

אנא עשו כדכר עבדית כמה דנלי לותא עמי קום כעקאסתחד
ואכול מעידי בדיכ דתברכנע עשך קזאנא בכר עשו צנע
כמא אמרתני קסמאלק וכל מן צידי לכו תבארני נסמך ויאמר
יעחק אל בנו מה קה מהרת למצא בע ויאמר כי הכרה ויהוה
אלהיך למע ויאמר יעחק לבדיו מה דין אותיתא לאשכחא בדי
ואמר ארי דמין יד אהך קלמי קזאנא אסערת כללוגוד ואהב
קל אלה דכך וכן בני ידיו ויאמר יעחק אל יעקב גשך נ
ואמר שך בני האתה זה בע עשו ואסלא ויאמר יעחק לו עקב
קרב כען ואמר שונך בדי האת דין בדי עשוואס לא קלתקדם
חתי אסך הלאת עשו אבנאס לא ויגש יעקב אל יעחק
אכיו וימשיכו ויאמר הקול קול יעקב והידיים ידיו עשו ו
וקריב יעקב לו ויעחק אביו ומשיכו ואמר קלא קליה דיעקב
ויהי ידיו עשו פתקדם ליה ופשה וקל לצות צות יעקב ויצר
ידיו עשו ולא הכירו כי הויו ידיו עשו אחיו שענדו וצדק
ולא אש ותמורד עיה ארי הוא ויהי בדי עשו שענדו וצדק
ולסיתבתה אל כאנת ידיה כידא עשו אביו שענדו וצדק
ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר קע ויאמר את בדי עשו
ואמר אתה כל קללאת ככרי עשו קזאנא הו ויאמר הגיש
לו ואכלה סעיך בע כמען תברכך נמי ויגש לו והאכל והא
לו ויהי השת ויאמר קריב לי ואכול מצדא דברי בדי דתצדק
נמי וקריב ואכל ואעיל חמרא ושתי קזאנא חותאכל
מין צידך לכו תבארך נסו וקדם לה אלה ואכל ואתאה כלמר
ושרב ויאמר אליו יעחק אכיו גשה ושתה לי בני ויאמר יעחק
יעקב אהי קרב כען ושק לי בדי קזאנא קבלני ואהב
ועש וישק לו ויהי את ריה בגדין ויברכחו ויאמר ראוי

אמר

ריח בנודות שדה אשר ברכו יהוה וקריב ונשיח ליה
 ואריח ית ריח לבנושוי וברכיה ואמר קי ריחא דברכיה
 חקלא דברכיה יק ונתקדם וקבלה נשם ריח תיא בה ובארמ
 וקלא נלד ריחקה אכז כריאחה רוצר קר בא דבה ללה ויתק
 לך האלהים כמטל השמים ומשמע הארץ ורוב דגן ותירוש
 ויתק לך נג מטל דשמיא ומטובא דארעא וסגולות עכו
 וחמר ויעמיק ללה מקטל לסמא ומקדם לארץ וכחיה
 לרגן ולעזר ויעצור עכום ויטתחו לך לאמים הוה גביר
 בלאחיה ויטתחו לך בטחמין ארדיך אדור ומברכך ברוך
 ימלחונך עממין ויטתעבדון לך מלכון הוה רב לאחך ויסעדון
 לך בני אמך לישן וקל לישן וברוך יהוה בדיכין וברמך לא
 לא מם ותלעלך לאחדאכ ובן מולא אפותך וילעלך
 בני אבין לאענן מלענן וישתמך משתוס ויהי כהן
 בלה ויחק לבדך את ועקב ויהיא יצא ועקב מאת פני
 ויחק אבין ועשין אחיו בא מצידו ותוה כד שיצי יחק לבדך
 ויתעקב ותוה בדם מיפק נקב ועקב מן קדם ויחק אביו ועשין
 אקוהי על מצידיה ולמא נרג ויחק מן תבדיך ועכאן כמא
 נרג מן בין ודיי אביו אלאקבל עשו מן צידה ויעש
 הוא מטעמים ויבא לאביו ואמר לאביו וקום אביו ואמר
 מציד בנן בעבור תברכני נשיו יעבד אן הוא תבשילין
 ואעיל לאביו ואמר לאביו וקום אבא ויבול מציד
 דבריה בדי דתברכני נשיו יעבדו ויבול מציד
 לאביו וקלל וקום אביו ואמר מן ציד אביו לקבל אן
 תברכני נשיו ויאמר לו ויחק אביו מאתה ויאמר אן
 בנך בדרך עשו ואמר ליה ויחק אביו מן את ואמר

ובעד אבך
 בלאחך

אנא כדך בדרך עשוי קללה מאתקל אבנד כדרך עשוי ויחיד
יצחק חרדך גדלה עד מאד ויאמר מן אפוא חרד הני עיני ייבא
לי ואכל מכל בשרם ואתר כהן גם ברוך יהיה ותנה יצחק
ותהא רבא עד לקרא ואמר מן הוא דייב דני צידא ואת
לי ואכלית מן כולא עד לאותי עול ונדכתיך אף ברוך יהי מדעני
אדעאוא עינימא גדא ומלמד דאך לדי ציד צידא ואעפוא
פאכלת ובארבתה יבון מבארך כשמע עשו את דברו אבין
ויצחק יעקב גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאבין ברעני גם את
אני כד שמע עשו ות פתגמי אביו ויצחק נוחא רבא ומרי רב
עד לקרא ואמר לאביו ברעני אף אתא אבא ולמאן שמע עשו
בכלאס אביו צרך צרכה עימיה מרה גדא ומללא ביה בארבע
מינא אתא מאמה ויאמר בלא אחיך במורמה ניקח ברכתך וני
ואמר על אחיך בחכמא וקביל ברכתך וקלא אפיך במכר
וקבל ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה נעמי
את בכורתי לקח והנה עתה לקח ברכותי ויאמר הלא אכלת
ברכה ויאמר יאות קרא שמיה יעקב וחכמינו דנן תרתי
דמנין ית בכורותי נשיב והא בעין קביל ברכתי ואמר הלא שבת
לי ברכין קלנעמא סמי יעקב לאנה תעקבט מרתין לו וכל
אכל בכורתי ואלא אכל ברכות קל לא בקית לי ברכה ויצחק יצחק
אביו ויאמר לעשו הן גבד שמותיו לך והא כל נתתי לך לעבד
ורגן ותירוש סמכותו ולכח איפה מזה אעשה בעי ואתיב יצחק
ואמר לעשו הא רב שותיתך עליו ית כל אחוהי יהבת לך
לעבדך ובעבדך ובחמד מרתיה ולך הלא מלא מעבדי ביי
ואגאבך וקל ודדי קד עירותה מכלאך וגמיע אמותה קד
גגלתהם לה עבדך ובארגן ולעבדך אסנתה ולך לאן מא

אמר

דא מענע נא אפס ויאמר עשו אל אביו הכרה אחתה
 לך אבי כלכתי גפאט אחי ואמר עשו לאביו הכרתה הוה
 היא לך אהא כלכתי אמן אפס ואדום עשו קלוה וכחא קל לה
 אברה ואחיה נא לך נא אברה בארבע אפס אפס נא אברה ונע
 עשו צותה וכחא ונעק יצחק אביו ויאמר לו הנה משמע
 הארץ והיה מושבך ומטל השמים מעל ואותיב יצחק אביו
 ואמר ליה הא מטובא דארעא והי מותבך ומטל דשמיא
 מלעי לא ואמאברה וקז חודי מורס ארץ סיבון מסבך
 ומן טל אסמא מן לעלו ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבר
 והיה כאשר תרד ותרקת עלו מעל צואריך ועל חרבך
 תחיה ויהא אחיך תבלח והי כד יעברון בנוהי על פתגמי אורחות
 ותעבי נריוה מעל צורך ועלי סיבן תחיה ואכיר תכרס ויבן
 אדא אקתעילית עליה בכבת אברה ען עקני וישטם עשו
 את יעקב על הכרה אשר ברכו אביו ויאמר יעקב וימי אפס
 אבי ואהרעה את יעקב אחי ונער עשו רבון ליעקב ער
 ברכתא דברכיה אביו ואכר עשו כלכיה וקרבן וימי אפס
 דאברה ואקטול ית יעקב אחי וחקר עשו על יעקב אברה
 לתי בארבה אביו וקז עשו מי נגמה דתקרב אפס חזן אחי
 ואקתל יע אחי ויגר לרבקה את דביו עשו בנה הגדל ותשלח
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך
 מתחם לך להרגיך ואת חוה לרבקה ית פתגמי עשו ויה
 רבא ושלחת וקרת ליעקב בנה עזריא ואמרת ליה הנה
 עשו אחיך כמין לך למקטלך מאכרת דבקה בכפלא
 עשו אפסא לאכרר ובעלת ודעת בעקוב אפסא אפס
 וקזתל חודי עשו אפס דתועדך ליקתלך ועתה בנ שגמע בקולי חוס ברחלך

חסד
 חסד

עשו כלכיה

אל לבן אחי חרטה ובער כרי קביל מי וקום איזיל לות לבן אחי
 לחרת וואן יא אבע אפבל מיט וקס אמוץ יז לבן אפי לחרת
 וישבות עמו וקום אחרים עד אשר תשוב חמת אחיך
 ותיתב עמיה וזמן עצרין עד דתאוב חמתא דאחורין וקס
 ענדה אימא יסירה וואן תרגע חמיה אכור עד שוב
 אף אחיך ממך ושבחאת אשר עשית לו ושלחתי וחקחתך
 משם למאמא כל גס שיעבס יוס אחך עד דיתב דוב דנת
 דאחור מנך ויתעשוית דעבדת ליה נאשכח וואדברנך מתמן
 למא מתבול אף תרדפו וזמא חד יא אן דרגע גצב אכיר סינא
 נא צנבת בה פא בעל אלוך מן תם ללא אהכל כלמא פי יוס
 ואחר ותאמר רבקה אל ירחק קרתי בחיי מנע בנות חת
 לוקח ועקב אשר מבנות חת כאלה מבנות הארץ למאה חיים
 ואמר רבקה לרבקה עקית בחיי מן קרם בעת חתמה אם נסיד
 יעקב איתתא מבנות חיתא כאלין מבנות ארעא למא ולי
 חיון וקאלת לי עקד צגרת פי חיתא מן קבל בני תת אן תזוג
 ועקב באמרא מנהן מאל הולא מן בנאת סאיר האדמ
 אסכאן בלמא לי חיוה ויקרא יעקב אל יעקב ויברך אותו
 ויצוהו והאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען וקרא יעקב
 ליעקב וברוך יציה וקריה ואמר ליה לא תסב איתתא
 מבנות כנען ודע ייעקב ביעקב ובארבע ואן יצאה וקא לה
 לא ואמר אמראה מן בטות כנעאן קום לך פדנה ארס ביה
 בתוא אמר וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמר
 קום אידים לפדן דאקדם לבית בעל אפוא דאמר וסב לך מתמן
 איתתא מבנות לבן אחי דאמר קום אסך יז פדן ארס

ליצחק

ותקוה לו באמראהו מן בטח לבן בלך : ואל שדי יבדך אותך וינח
ויהי בך ויהי לה לקהל עבדים : ואל שדי יבדך יתך וינח יתך וינח
ותהי לבנשית שבטן : ואל שדי יבדך יתך וינח יתך וינח
ויכון מנך בן אדם : ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מורדך אשר נתן אלהים לאברהם : ויתן לך
ית ברכתא דאברהם לך ולבנך עמך למידתך את ארע ונתבותך
דיוהב ית לאברהם : ויעטוך ברכה אבדך לך ולנשך בערך תחז
בלך מנחך : וישלח יצחק את יעקב וילך בדרך ארס אל לבן
בן בחול הארסי אתי רבקה אם יעקב ועשו : ושלח ית ית
ואלל למדך דארס לוה לבן בן בחול ארס ארס דרבקה
אמיה דיעקב ועשו : וארס לוה ביע אימך ארס אי לבן ארס
אמר רב אם יעו : וירא עשו כי בך יצחק את יעקב ושלח
קרנה ארס לקחת לו משם אשר בברכו אותו וילך עליו לאמר
לא תקח אשה מבנות כנען : וחזא עשו ארי בריך יצחק ואת
יעקב ושלח יתיה למדך דארס למיסב ליה מתכלא יתיה
בדברך יתיה ופקיד עלוהי למיד לא תיסב איתתא מבנות
כנען : ולכא ראי עמך דארס יע ובעת בה אי מדא
ליתבד לה זוגה מן תם וקל לה לא וטאכד זוגה מן בטח כנע
ויעשו יעקב אלאביו ואלאמו וילך בדרך ארס : וקבי
יעקב מן אביו ומן אמיה ואלל למדך דארס : וקביע מן
אביו ומן אמיה ומצא אימך ארס : וירא עשו כי רעות
בנות כנען בעיט יעקב אביו : וירא עשו ארי ביעש בנות
כנען בעיט יעקב אביו : ולכא ראי עשו מן בטח כנע
אשראק עמך יעקב אביו : וילך עשו אל ושלח ויקח
את מלכת בת ושלח דאברהם אחות נצות על נשך

אמר

ללחמה ואלך עשן לות ושמעל ונקובות מלה בלשמה
בראיהם חתיה דנביות על עשויה ליה לחתו ומעל ע
לוי שמעל ותקוף במחלת חנה חסמא עיל מן חת חת
נביות לתכון לה דוגה מע נסמיה

[illegible]

כעמל דאדעא וותתקף למעברא ולמדחא ולעמל ולדחמל
 ותברכין בדין לל דעיותהרעא ובדיל בנך ויכון נסלך כתרדא
 ארץ ותנחם גרמא ושרקא נשמאלא וגובא ויתבארך בך גמיע
 אמס ארץ ובנלך וזנהאגבי עמלך נשמחך בכל אשד ונלך
 והשבותיך אלהאדמה הדאזת כי לא מעדכך עד אשראס עסית
 את אשד רבדתי לך ואת מעמרי בעמלך ואטרונך בכל אתר ותת
 ואתיניך לארעא הדא ארץ אשכנז עד דאעביר ית ונחלית
 לך והאנא מעד אחשך אין מאסלכת וארדך אי האא אלכר ולא
 אורדך אינאמי לך מא ועתך וייקף יעקב משנתו ויאמר אכניע
 יהוה במקום הדיה ואנכי לא ידעתי ואיתעבר יעקב משנתיה ואמר
 במקום שא וקלא דיין שרי באהרא הדין ואנא לא הויתי ידעי ואמר
 ואסתקף יעקב מן טמה וקלא אין נור אלה מאבן מהארא למועט ואנא
 לסאעלס ויורא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כיום בית
 אהים וזה שער השמים וידחיל ואמר מה דחילו אהרא הדין
 לית דין אתר הדין אהין אתר דאענא ביה מקיני ודיין תרע
 קביל שמיא וכאן וקא מא אכוף למועט מא הארא אי בית אלה
 ווארא מא לסמא וישכס יעקב בכקר ויקח את האבן אשר
 שם כראש וותון וישם אותה כעצבה ויקח שמן על ראשו ו
 ואקדים יעקב בעמלך ונסוב בית אכנא דשוי אקדתי וישוי ידכר
 קמא ואדיק משחא על רישא ואדכל יעקב בלגרא ואכר
 אחר אי געלרא מתוסדה ונעברה רבה ועד דהנא עבי דאמא
 וקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוד שם העיר לאטת
 וקראית גממה דאהרא ההוא בית אכרם לוד שמה דקראתא מלקדמין
 וסמא דאך למועט בית אל ואנכא אמס אקריה כלול לוד ויורד
 יעקב נדר לאמר אם יהיה אהים עמלי ושמרני בדרך הדה אטע

זכ

מִי־הַלֵּךְ וְנָתַן לִי־לֶחֶם לֶאֱכֹל וְכֶגֶד לִלְבֹּשׁ וְקִיִּים יִעֲקֹב קִיִּים לְמִי־דָר
אִם יִהְיֶה מִי־מִדְרָא דִּיךְ בְּסַעֲדִי וְיִפְרֹצֵנִי בְּמִוְרָחָא הִדְרָא דְהִיא אֲזִילֵיתָ
לְחִים לְמִי־כֹל וְכִסּוּ לְמִלְבָּשִׁי וְעִדִּי יַע טִירָא קִי־כֹל אִן כֹּחַ לֵלֶךְ חַס
וְחִסְטֵנִי מִי־הָאִירָא אִשְׁרִיק אֲדִי אֲנָא מִי־הָא יַע טִיטִינִי כִּבְדָא אֲנִפֵּל וְהִנֵּנִי
אֲבָמָא וְשִׁבְתִּי בְּשִׁלּוֹם אֲלִכִּיתָ אֲדִי וְהִי־יְהוָה לִי לֶאֱלֹהִים וְאֲתִתּוֹב
בְּשִׁלּוֹם לְבֵית־אֲבָמָא וְהִי־מִי־מִדְרָא דִּיךְ לִי לֵאלֹהִי וְנִגְעָה סִלְמָה לִי בֵּית
אֲדִי וִיכּוֹן אֲלֵה לִי אֲחֵרָא וְהִיא־בִּקְדָּתָא הִדְרָא מִשְׁרַת שְׁמִינִי מִעֲבָרָא יְהוָה
בֵּית אֲלִים וְכָל־אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֶׂר אֲעֲשֶׂרֶנּוּ לָךְ וְאֲבָטָה הִדְרָא דְשִׁינִי
קִמְלָתָהּ דְהִיא פִּלְחָ עֲלֵה קִי־י וְכָל דִּתִּיתִין לִי חֵד מִן עֲשֶׂרָא אֲמִר
אֲמִרִישִׁינִי קִדְמָךְ מִאֵן הִדְרָא אֲחֵרָא אֲדִי גְעֻלְמָתָא דְכֹה יִכּוֹן לִי בִּגְזֻלָּה
וְכָל מֵא תִרְדֻּקֵּי אֲעֲשֶׂרָה לָךְ וְיִשְׂאָ עֵקֶב רָגְלִי וְיִלְךְ אֲרֻעָה בְּנִי
קִדְם וְכִסֵּל עֵקֶב רָגְלֹהִי וְאֲדֵל לֵאדָע בְּנִי מִרְבָּחָא יִתֵּם רַעֲמֵי־עַד רֵגְלֵהּ
וּמִצָּא לִיבָר לְאִשְׁרֵי וְיִדְרָא וְנָתַן בְּאִר בְּשִׁדָּה וְהִנֵּה שֵׁס שְׁלֹשָׁה
עֲדָרֵי יִמָּן רַבְעִים עֲלִיתָ כִּי מִן הַבָּאֵר הָהִיא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֵן
גִּדְלָה עַל מִי הַבָּאֵר וְחִדָּא וְהָא בִּירָא בְּחִקְלָא וְהָא תִמָּן תִּלְתָּה עֲדָרִין
דִּי עֵן רַבִּיעִין עֲלֵה אֲדִי מִן בִּירָא הָהִיא מִשְׁתָּן עֲדָרִיא וְאֲבָטָה רַבְעָה
עַל טֹמָא דְבִירָא וְרֵאִי מִאֲרָא בְּבִיר פִּירִלְעֻחָא וְאֲרָא בֶּל קִטּוֹעַ מִן
אֲגֻסָּה דְאֲבָטָה עֲלִיָּהּ לֹאן מִתָּהּ יִשְׁקוּ אֲקִטּוֹעַ וְסִכְרָה עֲלִיָּמָה עֲלִי
רֵאֲמָהּ וְיִתְקַמּוּ שְׁמֵיךְ כָּל הָעֲדָרִים וְגִלְלוּ אֹתָא וְאֲבָטָה מִבְּלָל מִי הַבָּאֵר
וְיִשְׁקוּ אֹתָא הַבָּאֵר וְהִשִּׁיבּוּ אֹתָא הַבָּאֵן עַל מִי הַבָּאֵר לְמִקְוָמָה וְיִתְקַשְׁטִין
תִּמָּן כָּל עֲדָרֵיָהּ וְיִתְגַּבְּרִין וְיִתְאֲבָנָה מִעַל טֹמָא דְבִירָא וְיִשְׁתַּקֵּן
יִתְעֲלָנָה וְיִתְעֲלִי בִּיר יִתְאֲבָנָה עַל מִכְרָא דְבִירָא לֹאֲתִירָהּ וְכֹאן חֵד
מִתְקַמֵּט אֲתֵם רַעֲמָהּ אֲלֹמֵס דְחִרְגֹּא אֲחֵרָא עַן פִּס לְבִיר וְשָׁקוּ אֲגֻסָּה אֲתֵם
דְּרֹוּחָא לִי מִלְּעֻעָהּ וְיִתְאֲמֵר לֵהִם יַעֲקֹב אֲחִי מֵאֵין אֲתֵם וְיִתְאֲמִרוּ
מִחֲרָן אֲחֵנָּה וְיִתְאֲמֵר לֵהֶון יַעֲקֹב אֲחִי מִנֵּן אֲתֹון וְיִתְאֲמִרוּ מִחֲרָן אֲחֵנָּה

ק'ל'תם יע'ב'מ'ח'י'ן א'ת'ם ו'א'מ'כ'ו' ק'ל'ו' מ'ח'י'ן ו'י'א'מ'ר' ל'ה'ס'ת'ו'ר
ה'י'ד' ע'ת'ם א'ת' ל'ב'ן ב'ן נ'ח'ור ו'י'א'מ'ר' ו'ד'ע'נ'ו' ו'א'מ'ר' ל'ה'ן ה'י'ד' ע'ת'ו'נ'י'ת'
ל'ב'ן ב'ד' נ'ח'ור ו'א'מ'ר' ו'ד'ע'י'ן ו'מ'ל'ל'ה'ם א'ת' ע'ר'פ'ו' ל'ב'ן א'ב'ן נ'ח'ור ק'ל'
נ'ע'ם ו'י'א'מ'ר' ל'ה'ם ה'ש'ל'ום ל'ו' ו'א'מ'ר'ו' ש'ל'ום ו'ה'נ'ה' ר'ח'ל ב'ת'ו'ב'א'ת'
ע'ם ה'צ'א'ן ו'א'מ'ר' ל'ה'ן ה'ש'ל'ום ל'י'ה' ו'א'מ'ר'ו' ש'ל'ום ו'ה'א' ר'ח'ל ב'ר'ת'י'
א'ת' י'א'ע'ם ע'כ'א' ו'ק'ל'ת'ל'ם ה'ו'ק'לו' נ'ע'ם ו'ה'ו'ד'א' ר'ח'ל ב'ת'ה' ג'א'י'ה' מ'ע'
א'ל'ם ו'י'א'מ'ר' ה'ן ע'ו'ר ה'י'ו'ס ג'ד'ול' ל'א' ע'ו'ת ה'א'ס'ף ה'מ'ק'ט'ה' ה'ש'ק'ו'ר' ה'צ'א'ן
ו'ל'כו' ר'ע'ו' ו'א'מ'ר' ה'א' ע'ו'ר י'ו'מ'א' ס'ג'י' ל'א' ע'י'ד'ן ל'מ'כ'נ'ע' כ'ע'י'ד' א'ש'ק'ו'
ע'נ'א' ו'א'י'ד'ו'ן ר'ע'ו' ו'ק'ל'ת'ה'ם ה'ו'ד'א' א'נ'ה'א'ר' ע'א'ד'ה' כ'ב'י'ר ו'ל'ו'ס ה'ו'ק'ת'
ו'נ'ע'מ'א'ס א'ל'ג'ם א'ס'ק'ו' ו'א'מ'ר'ו' א'ר'ע'ו'ה' ו'י'א'מ'ר'ו' ל'ו' נ'ע'כ'ל' ע'ד' א'ש'ר'
א'ס'ק'ו' כ'ל' ה'ע'ד'י'ד'ים ו'ל'ל'ו' א'ת' ה'א'ב'ן מ'ע'ל' כ'י' ה'ב'א'ר' ו'ה'ש'ק'י'ע' ה'צ'א'ן
ו'א'מ'ר'ו' ל'א' נ'י'כ'ו'ל' ע'ד' ד'י' ת'כ'נ'ע'י'ן כ'ל' ע'ד' ר'י'א'ו'י' ג'ד'ר'י'ן י'ת'א'נ'ס'
מ'ע'ל' מ'ו'מ'א' ד'ב'י'ר'א' ו'נ'ש'ק'י' ע'ט' ק'ו' ל'א' נ'ש'ק'ו' א'ו'ן ו'ת'מ'ע'ו' ר'ע'א'ד'
א'ל'ג'ם ו'נ'ד'ח'ר'ג' א'ח'ר' ע'ן פ'ס א'ב'י'ר ו'נ'ס'ק'י' א'ל'ג'ם ו'ע'ו'ד'נו' מ'ד'ב'ר' ע'מ'ם
ו'ר'ח'ל כ'א'ה' ע'ם ה'צ'א'ן א'ש'ר' ל'א'כ'י'ה' כ'י' ר'ו'ע'ה' ה'י'א' ע'ד' ד'ה'ו'א' מ'כ'ל'ל'
ע'מ'ה'ו'ן ו'ר'ח'ל א'ת'ת' ע'ם ע'כ'א' ד'ל'א'כ'ו'ה'א' א'ג'י' ר'ע'י'ת'ל'א' ה'י'א' ב'י'ט'ו'
י'כ'א'ט'ב'ה'ס' א'ד'ג'א'ת' ר'ח'ל מ'ע' ג'נ'ם א'כ'ו'ה'א' ל'א'ט'א' ר'א'ע'י'ה' ו'י'ה'י'
כ'א'ש'ר' ר'א'ה' י'ע'ק'ב' א'ת' ר'ח'ל כ'ת' ל'ב'ן א'ח'י' א'מו' ו'א'ת' ל'א'ן ל'ב'ן א'ח'י'
א'ח'י'א'מ'ו' ו'ג'ל'ס' י'ע'ק'ב' ו'ג'ל'ל'א'ת' ה'א'ב'ן מ'ע'ל' מ'י'ה'ב'א'ר' ו'ש'ק'א'ת' ל'א'ן
ל'ב'ן א'ח'י' א'מו' ו'ה'ז'כ'ד' ח'ד'א' י'ע'ק'ב' י'ת' ר'ח'ל כ'ת' ל'ב'ן א'ח'ו'ה'א' ר'א'מ'י'ה'
ו'ת' ע'ט'א' ד'ל'ב'ן א'ח'ו'ה'א' ר'א'מ'י'ה' ו'ק'ר'י'ב' ו'ע'ק'ב' ו'ג'ד'ר' ו'ת'א'כ'ט' מ'ע'ל'
מ'ו'מ'א' ד'ב'י'ר'א' ו'א'ש'ק'י' י'ת' ע'ט'א' ד'ל'ב'ן א'ח'ו'ה'א' ר'א'מ'י'ה' ו'כ'מ'א'
ר'א'י' י'ע'ק'ב' ר'ח'ל א'כ'ט'ה' ל'ב'ן כ'א'ה' ו'ל'ג'ם ל'ב'ן כ'א'ה' ו'ד'ח'ר'ג' א'ח'ר'
ע'ן פ'ס א'ב'י'ר ו'ס'ק'י' א'נ'מ'ה' ו'י'ש'ק' י'ע'ק'ב' ל'ר'ח'ל ו'י'ש'א' ק'ו'לו'ן ב'ד'
ו'נ'ש'ק' י'ע' ל'ר'ח'ל ו'א'י'ם ק'ל'י'ה' ו'כ'ל'א' ו'י'ק'ב'ל' י'ע'ק'ב' ר'ח'ל ו'ר'ע'ה' ע'ו'ת'ה' ו'כ'א'

[illegible]

וַיֹּאמֶר לָכֵן **לִפְנֵי** כָּסוּב תָּתִי אֶתָּה לִךְ מִתְּתִי אֶתָּה לֹאִישׁ אֶחָד שָׁמָּה
עֲמִיד וְאֹמַר לָכֵן **לִפְנֵי** כָּסוּב טַב דָּאֵתִיק יִתָּה לִךְ מִדָּאֵתִיק וְתָהּ לִגְבַר
אֶתְּחִן תִּיב עִמִּי יִקְלָבִן אֶעֱלֶה אֶן אֶעֱטִינָה לִךְ מִזֶּה אֶעֱטִינָה
לִגְבַל אֶבֶר קִסְעִי וְעֶבֶר יַעֲקֹב בְּרַחֵל שֶׁבַע שְׁטַט וְיִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ
כִּי מִיִּם אֲחֵדִים בְּאֶהְבֵּתוֹ אֶתָּה וְכַלְחִיעַ בְּרַחֵל שֶׁבַע שְׁטַט וְיִהְיֶה
בְּעֵינֶיךָ לִיזְרוֹן דְּעִירִין בְּדִרְחִיס יִתָּה וְכֹדֶם יַעֲבֹר טְסִנִּין וְכֹדֶם
עֲנִידָה כְּאִיִּם וְסִידָה כִּי מִחֻבָּתָהּ וְאֹמַר יַעֲקֹב אֵל לָכֵן הִפָּה אֶתָּה
אֶשְׁט כִּי בִלְלִינִי מִדָּה וְאֶבְטָח אֶלֶּיהָ וְאֹמַר יַעֲקֹב לָכֵן הִבָּה יִתָּה
אֶתָּה אֲדִי שְׁלִימוֹ יִכְמוֹ מִלְּחָט וְאִי עֹל לֹתָהּ אֲדִי קִלְלָה אֶעֱטֶה
דֹּגְתִי קֹד בִּמְנֻלָּת אִיִּמִּי חֲתִי אֲדַכֵּל אִיהָ וְיִתְקַן לָכֵן אֶת כָּל
אֲנָשֵׁי הַמִּדְקוֹס וְיַעֲשֶׂה מִשְׁתָּה וְכֹנֶשׁ לָכֵן יִתָּה כָּל אֲנָשֵׁי אֶתְרָא וְעֶבֶר
מִשְׁתָּיָה וְאֶמְעַל לָכֵן גְּמוּעָה אֶחָד לְמוֹלָעֵה וְכֹנֶשׁ מִגְּבֻלָּה וְיִהְיֶה
בְּעֵרֶב וְיִקַּח אֶת לֵאָה בָּתוֹ וְיִתֵּן אֶתָּה אֶלָּו וְכֹפֶה אִיהָ וְיִהְיֶה
בְּרַחֵל שָׁמָּה וְיִבְרִית לֵאָה בְּרִיתִי וְאֶעֱשֶׂה יִתָּה לֹתִיָּה וְעַל לֹתִיָּה וְלֹתִיָּה
בְּלֻעֵטִי אֲחָד לֵאָה מִבְּטָחָה וְדִמְיָה אִיהָ וְכָל אִיהָ וְיִתֵּן לָכֵן לֵאָה
לֵאָה שְׁחֻתָּהּ לֵאָה בָּתֵּר שְׁחֻחָה וְיִהְיֶה לָכֵן לֵאָה יִתָּה זִלְפָּה אֶמְתִּיָּה
לֵאָה בְּרִיתִיָּה לֵאָה וְיִתְּנָהּ זִלְפָּה אֶמְתִּיָּה לִכְנוֹן לֵאָה אֶמְתִּיָּה
וְיִהְיֶה בְּכָרְד וְיִהְיֶה אִיהָ לֵאָה וְיִתְּנָהּ לָכֵן מִדָּאֵת עֲשִׂיתָה לִי הֵלֵךְ
בְּרַחֵל עֲבָדִי עִמָּךְ וְלֵמָּה דִּמְתִּי וְיִהְיֶה בְּעֵתְרָא וְכֹפֶה אִיהָ לֵאָה
וְאֹמַר לָכֵן מֵאָה עֲבָדִי לִי הֵלֵךְ בְּרַחֵל מִלְּחֻת וְיִתָּה וְלֵמָּה
שְׁקִרְתָּ כִּי וְלֵמָּה כִּתֵּךְ בְּלֵאָה מֵאָה בְּרַחֵל לֵאָה מִחֻלָּלָה
מֵאָה עֲנִידָה כִּי אִם בְּרַחֵל כְּדִמְתִּיךְ וְכֹס וְאֶרְבִּיתִי וְיִתְּנָה
לָכֵן לֵאָה יַעֲשֶׂה כִּי בְּמִקְוֵמוֹ לֵתֵת הַעֲבִידָה לְכֹס הַעֲבִידָה וְיִתְּנָה
לָכֵן לֵאָה מִתְּעִיד דְּרִין בְּאֶהְבֵּתָה לִמְתָּה עֲבִידָתָה קִדְּשָׁתָה קִלְלָה לֵאָה יַעֲשֶׂה כֹּס וְלֵמָּה

אין חזק לנגדי קהל לכדרי: מלא שבע זאת ונתנה לך גסאת דא
בעברה אשר תעבד עמדי עור שבע שנים אחדות: משלים
שבעתם דא ונתן לך אף ותאכל וכלכלת דתכלח עמי עור שבע
שטן אחרטן: אכמל אסבוע ועטויך הדיא איצא בכדמה תכזמני
לסטן אכר ויהעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לך את רחל
בתו לאשה: ועבד יעקב כן נא שלים שבע עתא דא ויהב לך
ית רחל ברתיה לאיתן: נענעיע כדאך ואכמל אסבוע הדיא אס
מעטאך רחל אכמה זוג: ויתן לך לרחל בתו את בלהה שפחת
לה לשפחה: ויהב לך לרחל ברתיה: ויהב לך את בלהה לרחל לא
לאמה: ואעטא לך בלהה אמתה לזמן: לאה אמה: ויבא גס
אל רחל ויאקב גסאת רחל מלאה ועבד עמון עור שבע שנים
אחדות: ועלמך לזר רחל ורחיס אף ית רחל מלאה וכלח עמיה עור
שבע שטן אחרטן: ולמא רכל לידחל אחב רחל אכחר מזלתי
ג וכדמך לסטן אכר: וירא יהוה כי שגואה לאה ויפתח את רחמך
ודחל עקרה: ויחל יק ארי שגואתה לאה ויהבריה עור וירחל
עקרא: ועלם לזל אן לאה משנייה כדדקרה ולזא ור עאקרי
ותהר לאה ותלך בן ותקרא את שמו ראובן כי אמרה כי ראיה
יהוה בעני כי עתה יאנהבט אישי: ועדיאת לאה וילדת בן וקרת
לשמויה ראובן ארי אמרת אריגלי קש עולבט ארי בען יו
ורחמיני בעלי: וחמלת לאה וילדת לה אבט ואממתה ראובן
לאמה קזת קד ניכר לזל לעעפי ולמן יחבט רגלי: ותהר עוד
ותלך בן ותאמר כי שמיצ יהוה כי שגואה אנכי ויתן לי גס
אז זה ותקרא שמו שמעון: ועדיאת עוד וילדת בן ואמרת
ארי שמיצ לית ארי שגואתה אנה ויהב לי אף ית דין וקרת שמיצ

והיה אלהים

שמועו. וחמלת איצא וולדת מבנא וקלת קד שמע זלה אע
 משנייה ודקני האדא ואסמחה שמועו. ותהר עור ותלד בן
 ותאמר עתה הערפ וכו' אישי אלו כילדתי לו שלשה בעס
 על כן קרא שמו לוי. ועדיא את עור וילידת בד זאמר
 הלא זמנא ותחבר לו בעלי ארי ויליד ית ליה תלתא בטן על
 כן קרא שמו לוי. וחמלת איצא וולדת מבנא וקלת הדא
 למדה ינעטף לוי האלי ארי ולדת תבאנה בטן ואסמחה
 לוי. ותהר עור ותלד בן ותקרא ותאמר עתה הערפ ^{אמר}
 את יהוה על כן קרא שמו ^{אמר} ותעמוד מלדת ועדיא את עור
 וילידת בד זאמר תלדת זמנא אורי קוד ^{שמו} ידודה
 וקמות מלחי לוי. כחמלת איצא וולדת מבנא וקלת האדא
 למדה משמר לזה ואסמחה יהודה וקמת סא לולאוי ותלד
 רחל כו לא ילדה לעקב ותקט רחל באחותה ותאמר אל יעקב
 גבה לי בנים ואם אין מותה אנכי. וחדת רחל ארי לא ילדת
 לעקב וקניאת רחל באחותה ואמרת הרכלי בטן ואסלא מיתא
 אמא. למא ראית רחל אסדא לס תלד ליע חסדת צלותה וקלת
 אסתרדן לו ולדא ולא סמנא כמאיתר. ויחד אף יעקב בד רחל
 ויאמר התחת להים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן. ותקין
 ואגא דיע בד ואמר המנו את בעיני הלא מן קוד תבען דמנ
 מנין ואלא דמני. ואשתד גלצה עליה וקלאמין דון לזה אט
 לוי מנעך תמר לבטן. ותאמר הנה אמתי בלהה בא לך ותלד
 על פרי ואבנה גם אנכי ממנה. ואמרת הא אמיתי בלהה עול
 לותה תלד ואנא ארבי ואתבט אף תנא מנה. קלת דורא אמתי
 בלהה ארכל ליהא תלד פחורי ויבנא בית איצא מנחה. ותתן לו
 את בלהה שפחתה לאשה והא אלה יעקב. ויהסת ליה ותכלה

יהודה

על קרית שמו

אמרת לאיתו ועל לוותה יעקב ואעטתה בלהה אמרתה זוגה
ורכל ליהא יעקב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ועדי אתה בלהה
וילידת ליעקב בן וחמלת וולדת בלהה ותאמר רחל רנני
לחיים רגס שמת בקולי ויתק לי בן על כן קראה שמו דן ואמרת
רחל קביל בעותי ידוא קביל בעותי ויהב לי בן על כן קרית
שמו דן קלת רחל חפס ללה ליוא יצא שמע צותי כד צני הוא
ואמרת דן ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב
ועדי את עוד וילידת בלהה אמרת דרחל ליעקב בן חמלת
קיעא בלהה אמרת רחל וולדת אדנא ליע ונתאמר רחל נפתולו
לחיים נפתולות עסא חותיקס ופכתי ותקרא שמו נפתולי ואמרת
רחל קביל בעותי באת חנונו בבלתי חמודית דוה לי ולך
ראחתי מן אדתי לי וקרת שמי נפתולי קלת רחל עטמה
אנטיטת מע אבותי וטקת זלך ואמרת נפתולי ותרא לאה
ביעמדר מלדת ותקח את זלפה שפחה ותתן אותה ליעקב לזנה
וקחת לאה ארי קמת מלמילד ויפכת ית זלפה אמרת ויהבת ותה
ליעקב לאיתו ולעדא ראת אמה קד וקפת עק לזלאה ואמרת
זלפה אמרת ואעטתה ליעקב זוגה ותלד זלפה שפחת
לאה ליעקב בן וילידת זלפה אמרת דלאה ליעקב בן וולדת
זלפה אמרת לאה ליע אבן ותאמר לאה בן גד ותקרא את שמו
גד ואמרת לאה אתא גד וקרת ית שמי הגד קלת לאה קד דח
לכד ואמרתה גד ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב
וילידת זלפה אמרת דלאה בן תט ליעקב וולדת לה אנה
תאמנן ותאמר באשרי פיאשרוני בנות ותקרא את שמו
אשרי ואמרת לאה תושבחה הות ליארי בפין ישב חונני נ
נשיא וקרתית שמי אשר קלת מן ועמי קד וינני לנקת
ואמרת אשר וילך ראובן פימז קעיד חגים וימצא דוד

בד תט

בד תט

ונני בות

נד

ד

דוראים כשריה ויצא אותם אל לאה אמר ותאמר רחל לאה
אני לא לי מרדואי בנך ואדל ראובן ביומו חלץ חטיו ותשפח
בדרכיך בחר לא וירד ותהן ללאה אמיה ואמרת רחל ללאה רבי
בעלי מי ברוחי דברייך תסמטא ראובן מי איום חסדא זכנטי
כוגר לכחא מי ילדתי כאתא כה לי לאה אמר וקולת לרא רחר
מעטיני מנהא וותאמר לאה העבט חתך את אישי ולקחתגס
את דוראי בני ותאמר רחל לכנישכב עמך הלי לא תחת דוראי
בנך ואמרת לאה קדעייך דברת ית בעלי וקיסבין אף יתידווי
דבדי ואמרת רחל בכין ישכב עמך כלילא חתך וברוחי
דבריי קולת לחא מא כמאך מן אכדת זוגי חת ואבלין לכחא א
אכט קולת רחל לכנה ינאס ענדך אלי לא בדל דלך ויצא ועקב
מן חשרה בערב ותצא לאה לקדחתו ותאמר לו תבא כי שכר
שכרתיך בדוראי בני וישכב עמך כלילה הוא ועל ועקב מן
חל לא ברבטא ונסקת לאה לקדמותיה ואמרת לוהי תעול ארי
מגד אגדתך ביברוחי דבדי ישכב עמך כלילא הוא ולמא
אמיעקב מן ילדתי וקת בשא פרגת לאה תלקח וקולת אדל
אוי לאני אשת חקתך כלמא אכט פנאס ענדא תלך אלי לאה
וישמע דאזיס אל לאה ותהך ותלך ליעקב בן חמישי וקסבלין
בלותה דלאה ועריאת וילידת ליעקב בד חמישי וסמט אלה
להא וחמלת ונכרת לה אכנא כמא ותאמר לאה נתן אלהים
שפרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ואמרת
לאה ותב דאגדו דיהובית אמתו לבעלי וקרת שמה ויששכר
קולת לאה קד מעטאני אלה אגד כמא זווגת אמתו לדגלי וסמט
יששכר ותהך עוד לאה ותלך בן שטי ליעקב ועריאת עוד
לאה וילידת בד שתית ליעקב וחמלת איצא ונכרת אכנא

וקח לו את וגדת חלמא ענרך קסענדי נקד בארבעי לזה בעדן
 ויאמר נקדך שברך עלי ואמתי ויאמר כישאמרך עלי ואמתי
 קח ציין לי אגדתך חתי מעטיך ויאמר אליו אתה ידעת את
 אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי ויאמר ליה את ידעת
 את דלחונך ואת דהוה בעידך עמי וקח לו את תעלס כיף כדמנן
 וכוף כאת מאשייתך כעי וכי מעט אשר היה לך לפעו וקח
 לרע ויברך והוה אותך לרגלי ועתה כתי מעשה גם אנכי לבית
 אבי קעיר דהוה לך קדמי ~~לחתי~~ ותקין לסת וברך יי ויתך בדי לך
 ונען אמתא מעביד אן אטא לבית נאטרא כאת קלילה ונמת
 כדריה ובארך לך בסבי ולאן מתי מעטא יצא לבית
 ויאמר מה אלה לך ויאמר ועקב לא תהן לויטא ומה אם תעשה
 הדבר הזה משלך ארעה צאנך אשמוך ויאמר כדא אתי ויאמר
 ועקב לא תטע לי מידע אם תעביד לויטא כמא הדין אלוס
 אדעי ענך אטרי קח מאדא מעטוין קח לא תעטו שוואך
 לא כן מעט לי הדיה לאמר ארגעך דא כמך אחת צה
 מעבר בכל צאנך הווס הקד מושם כל שיה נקד וטלוא וכל
 שיה חוס בכצוים ונמקוד וטלוא בעדים והיה שכרי מעור
 בכל ענך וימא דין מעדי מתמך כל אמר נמור ורקוש וכל
 אמר שחוס באמריא וכמור ורקוש בעדיא והיה אגרי און
 אמר ליוס כולנמך ואעדל מונה כל שי מנקט ואכלך וכל
 חמא סי אלא ואכלך וממט פילאמאד ויכון אגדתי נע
 וענתה בי עדותי ביום כחרט תבא עם שכרי לפעך כל אשר
 איננו נקד וטלוא בעמים וחוס בכצוים גנוב הוא אתי ותמי
 ותשקיר עלי דפתי ביום מהר אדיו תועול על אגרי קדמך כל
 דליתיהי כמור ורקוש בעדיא ושחוס באמריא גנוב הוא עמי

חותם
 חותם

מושה על ערלי ווס גואה אד חצרות אטל באגרת בידי דין
כל מאליס מנחש ואכלת מן אומא ענז וחמא מילאן פוומסדון
ענזי ויחמד לבן הן לוי ויכרדיד ואמר לבן לוי והי כפתגמך
קאלבן נעם לית יכון כמאקלות וינעד ביום ההוא את חתשים
העקורים והטלואים ואת כל העצים הנקרות והטלואות כד
אשר לבן בו וכל חום כפשים וותן ביד בניו וימעידי ביום ההוא
ות משיא נמוריא וכחנעיא וית כל עדיא נמוריתא ויחנעלעל כל
דחור ביה וכל דשחום באמריא ויהב ביד בניו ויעדא פי דלך
איום אלוס ליחגלה ואמנעטו נאמיע לענוד אכלת כל מא
פאן מיה ביאץ וכל חמא מן אלאן ואעטא דלך בניה ויש
דרך שלשית ימים בינו ובין ועקב ועקב רעה את שאר לבן
הנחירות וישו מלהלך תלתר וימין בינו ובין ועקב ועקב רע
יתעמא דלבן וישתאמא ויעיר מחדר תלתר איאם בינה ובין
ועקב ויעקב דאעביאנס לבן אבאקיה ויקח לויעקב מלך לבן
לא ולוד וערמוץ וימלך בהן בעלות לבנות מחדשון הלבן אשר
על המקלות וכסיב ליה ועקב חטריץ דלך רטיבן וולוד וד
ודלוב וקליר בהן קלמין חירין קילוק חירד דעל חטריא ואנו
יעקב ענא לבנא רטבא וחור ולב וקשרה אקשר ותי קשר
אקשר לא ביץ לוי עליהא וישא את המקלות אשר מצל
בה טים כשיקתות המים אשר תבאנה הצאן לשתות
לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות ודעיץ ות חטריא
דקליר ברטא אתר בות שקא דכניה אתר דאתין ענא למשא
לקכלהון דענא וותיהמך כמיתחון למשתי וויע לעני דוי
קשרהא מן אחיאץ פומאקן אלנס חתי חגי אלנס לתשרב ו
תכון מילהא מתחום עליהא ענז דלך דיהמא הצאן יל המקלות

והלכנה הצאן עבדים נקדוים וכלבאים וימתיחמלא עלם בחלום
וילידן עלם תלילין נמלוין ודוקעין וארא תנחמות בלעזי וכלד
מונקטין וכלנגיה והכשבים הנריד יעקב וית פני היתון חלוקין
וכל חוס בלאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם אל נא לבן
ואמריה אמריש יעקב והעבדים עלם כל הנמור וכלדשחוס
בעמל רלבן ושיר ליה עדיין בלחודיה ולא ערבנו עס עמ
דלדן ולמדה אמריש יעקב געל סימורל אלגס כל מחל ומח
פי אען וגעל לה קטוע וחדה ולס יעיהא אלגס לבן והיה
במחל וחס הצאן העקשדות ושם יעקב את המקלות לעלי הדאן
בדה לים להמנה במחלות והיו בכל עידן דמתיחמלא עמ
מככדלם ושיר העית חולדא לעזי עלם בדלמל ליתמותחון
בחולדא ופאן פיוקת וחס אלגס ארביעיה ועיר תדא לעז
פי אחיאן לתחמס עליה ובה עפרון הצאן לא ישים והיה
העטופים לבן והקטורים ליעקב וכלקישות עלם לא ישר
הון לקישות לבן ובכירה ליעקב וארא כדפת לס יעיר
פיון אכדכחיה לבן וארביעיה ליע ונערץ האיש מאד מאד
והיה לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמדים ותקין
גדל לחדל לחדל והיו ליה ען סגיא ואמהן ועבדין וגמלון
וחמדין ואמר ארגל גדל גדל יצאן להגס ובחד ואמא ועביר
וגמל וחמיר וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את
כל אשר לאבנו ונאשר לאביו עשה את כל הכבוד האלה
וישמעו את תלמי בני לבן למימר נסיביע ית כל דלמל ומי
קני ית כל נפשיה האין ושמע כלם גמיע בט לבן מי כלמל
גמיע מה מוכן ומן מלה מי טוע גמיע הוא אכד ידא
יעקב את בני לבן והנה מיננו עמו כתמול כלשים ומתעקב

1

כי אלהי

יד

וזאת יעקבית ספר אתי לבן והא לי הנון עמיה למאמל ומדמו
 והא יע איה ובה אבוכי סארא לים הו מפנה מכלאמק וספד
 וואמר יהוה אל ועקב שוב ארץ אבותיך ולמולדתיך ואהיה
 עמך ואמרי לי עקב וטב לארע אבהתך וליכר ותך וזה מדר
 בסעדין קא זלה ליעקב ארעג ארעך אמר ומולדך ואבוכי מנח וישלח יעקב ויקרא
 לרחל וללאה השנה אל יסעו וישלח יע וקרא לרחל וללאה לחקלא לות ענה ובעת יע ויסא
 ברחל וללאה אי לעמרי איגנמה ויאמר להן ראה אנכי את פני א
 אביכן והנה אינגנ עמי כחמל שלשם זלה אבי היה עמדי ואמר
 להון חזי אמא ית ספר אתי אבוכון והא לי הנון עמי סכלאמל ומד
 ומדמוהי זלה היה ראבא הוה בסעדי וקא להן הווא ראית אבוכי
 לים הו מעי מכלאמק ומה קבלה וראה אבי לסיזל מעי וואתה
 ידעתין כי כל כחי עבדי את אביכן וואתין ידעתין אדרי בכל חילי
 פלחית ית אבוכון ואמטן תערטין אני כדמתה בגמיע קוותי ואד
 ואביכן החל ביה חליף את משפדתי עשרת מועים ולא נתנן אלהים לה
 להרע עמדי ואבוכון שקרבי ואשני ית אדרי עשר זמנין ולא שדקתי
 ית לאבשא עמי ואביכן קבר בי ובכל אגרי עשרה אעדאד ולס נדע
 זלה אן יסי בי אסבה ואמר נקרים יהיה שפדיך וילדו כל העא
 נקרים ואם כה יאמר עקרים יהיה שפדיך וילדו כל העא עקרים
 אס בדין הוה אמר נמודין יהי אהלך וילידך כל ענה נמודין ואם בדין
 הוה אמר רגולין יהי אהלך וילידך כל ענה רגולין אן קא כדא יבון
 אגר מכלקט ולר גמיע אלגס כדך ואוקל וכוון אגר מחגבה ולר
 גמיע אלגס כדך ויידל אלהים את מקנה אביכן ויתר כל ואפדישן
 מן בעידא ראבוכון ויהב לו ואמר זלה מקלס אביכן ואעטאני
 ויהי בעות וחס הניא חסדיות ואשא עיני וארא בחלום והנה
 העתנדים העולוס כל העא עקרים כקדים וכרדים וזהו בעידי
 דטוחמא ענא ודקפית עיני וחזית כחלמא והא תשיא דסלמין

על ענף דגולין נמורין ופצחין ולמא כח וקח וחס אלג דרעט
עיו ורמית פילמוס כח אלוס לצמדה מוחלה ומקטף ולגיה
וואמר לי כמלך הלוס בחלוס יעקב ואמר הנני ואמר לי כמלך
דע בחלמא יע ואמריות האלף ואם קל מולך אלה מילס ואיע קלות
לביך וואמר שאל עבדך וראה כל מעבודים העולים על עקריה
נקדים וברדים כי לאיתי את כל אשר לך עשה לך ואמר דקוף כן
עבדך ותי יתכל תשיח דסלקין על ענף דגולין נמורין ופצחין
אדגלי קריתות כל דלכך עבדך קאדפס עינך ואנש גמיע לתוס
לצמדה על אלג מוחלה ומקטף וכלטיה מאנ קרדאית גמיע מא
לבן שאנע כן אנכי הליצית לאשר משהח לושים מלכיה אשר נדה
לו שם נדד עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אלצך מולדתך ואל
אלה דאגלית עבדך בבית ארמשהחל תבין קדמי קבל ודקימלן קדמי
תבין קום כען קום פוק מן ארעה הלא ותוב לארע וברותך אלא
לצורך לצורך כי בית לוי משרות לית לנצח ועדת לית לנצח
ואן קום אכר מן הדא אכר ואדג לי בלך מולדך ותען לחס אלף ותמ
ותמ כמנף לו העוד לעתלך ונחלה בבית אבינך ואתבת לחס אלף
ותמרא ליה העוד לנח חולק ואחשנא בבית אבול ואמרת דחל
וליה וקלת לה הל בקול לנח חוז או נחלה פי בית אבינך הלא נברות
נחשכנו לוי מברנן ואכל גס אכול את כספנן הלא נבראין אר
אחשכנא ליה אר דכנא ואכל אף מילל ית כספנא אכילגרא
דככא עניה וכאנע כעאנא ואכל ומנא ביכל העשף אשר ה
היכל אלהים מאבינן לנו הוא ולבננן ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה אר כל עוונתא דשויזב ית מאכונא דילנא הוא ודכנא
וכען כל דאמרי לך עבד ואנמא גמיע אלגא לוי אקדא לכה
מן קבל אבינא חז לנח ולאולא דנא וליא כל מא קא ליה לראענא
וקס ועקב וישא את כלו ואת נשיו על הגמולס וקס ועקב ונחל

ויהי
עשרה

ית נשואי וית בניה וכל גמליה וקאם יעקוב וחמל בניה ונקמה על
אגמל ויהי אגמל כל כד קנהו ואת כל רכוש אשר רכש מקנה
קנינו אשר רכש בעדן ארם לבא אל יעקב אביו מידה בעת
ודבר ית כל אותה וית כל קטניה דקנה בעדן ארם למיתו און
יעקב אביו לא ידעא דכענן וסאק אמינע מאשי יתד וסאיר מזכה
אזי מלכה סי פדן ארם ליגי לייעקוב אביו אי בלד כנעאן ולבן
הלך לאדא את צאנו ותגנב רמל את התרעים אשר לאביו וכל
אזל למיד ית ענה ונקי בות ית כל מטהא דלאביו הוא וכאן לבן קד
משא ליגד גנמה ואבדות רמל לתמואל אזי לאביוהא ויהנב יעקב
את לב לבן האדמי על כל הגיד לו כי ברח הוא וכתי יעקב מן לבן
אדמיה על הלא חיו ליה מדי אדיל הוא וכתי יעקב מן לבן און
אזל לסי יכירה באנה מנצרך ויברח הוא וכל אשר לו וקם ויעבר
אנא אהר וישם את פניו הד הגלעד ואזל הוא וכל דליה וקם ויעבר ית
נכחא דנלת ושוי ית אהר לטורא דגלעד ואנצרך הוא ואמינע מזה
וקם ועבר לתראת ואכל קעדה גלעד ויהי ללבן ביום השלישי
כי ברח יעקב ואתחזה ללבן ביוםא תלי תאה מדי אזל יעקב ואכל
לבן מי איוס אתא יע קאנצרך ויקח את אחיו עמו וידרך אחיו
דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד וידבר ית אהר עמיה
וידרך בתרזהו מהלך שבעה יומין ואדבינן יתיה כטורא דגלעד
סאכל אעחאבה מנה וכלבה מסיר זאיוס ולתקה מיאבאגר ש
הבא איוס אל לבן האדמי בחלוס הלילה ואמר לו השמר לך מן
הדבר עס יעקב מטוב עך דע ואתא מימר מן קי לות לבן ארמיה
בחלמא דליליה ואמר אעתימר לך דלמא תמלי ל עס יע מטב
עך ביש סא מלך למה אי לבן ארמע וקא אחדר את תכלס יע מן
כור אי שר וישא לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן
תקע את אחיו בהר הגלעד ואדבוק לבן ית יע פרק ית משה נעל

יד

בטוראם ולבן חשדו ותאחזו בטורא דגלעדי תם לחק לבני נטון
וערך דרב כפאח וילאכל ונדל לבן מכותה מיגבל גרש ויאמר ל
לבן דלעקם מה עשית ותגנב את לבש ותעב את פנתי כשכונות
הרב ואמר לבן ליעקב מא עבדתא וכסיתא מני ודברת ותבטח
כשביה הרב פק אלבן לעקוב מא דאעטות אל כתמתט וקסרת
בנאחי כלמקביה באסיף למה נחפאת לבדך ותגנב את ולא הגדת
לו ואש לחך כשמחה וכשירים בחוף ובכנור למה טמדתא למדל
וכסיתא מני ולא חזית ליואש לחך בחדא ובתושבחן בתנחין ובכנור
ולס אלפית וכתמתט ולס תכברט בה פכטאשייגך בנרד וגא ודמון
וטמאכדי ולא נטשתט לכשך לבט ולכנותי עתה השכלת עשית
ולא שבתת לעשך לבט ולכנותי בעך אשכ לטא למעבדי ולס
דמדת אןאקבל בנ ובנאחי אןאן אהלת פומא עטת ויש לא
דיו לעשות עמכם דע ואלו אביכם אמר אל השמר לך
מן תדבר עש ועקב ממוכ עד דע אית חילא ביד למעבד עמכון
ביושא ואלא דאכונת אמר לי בדרמשא אשתמרך לך מסמללא עט
וע מטב עד בוש ומוגור פוירי טאקה אןאעט כס שדא ואלא
אביכם לבארה קל לי אחרון תכלס ועמון ליר אשד וערלה
הלך הלכת כו נכסוף נכספת לבית אבין למה גנבת את אלהי
ובען מני דל אדלתא אדיו המדא חמדידא לבית אבין למה גנבת
ית דחלתו ואלא מעית מציא אל אשתקת אי בית אבין פלס
סדקת מעבדי ווען יעקב ואמר כלבן כי ודאית פןאגל את
כנותך מעמי ואמרו יעקב ואמר כלבן אדיו דחלות אדיו אמרו
דלמא חנוס ותבנתך מני מאמא יעקב וקל אט תכונת וקלת
כילא תגבט עלי בטאת עש אשד תמצא את אלהיך לא חתיה נד
אחיון הדלך מה עמדי וקח לך ולאידע יעקב כי דחל גנבת עש
דאשכ ית דחלתך לא יתקיים קדם אהנא אשתמרדע לך מא דעמי

מן

לאמר

בדמא
אמר
למיר

כי אמרתי

אמר

וסב לך ולא ידע יע אדי רחל נקייבתנו ונמו וגות כמעבורך מעבד
 לס יחיא חרם אצחאבנא אצבת אישי לך מעי ולס ועלם יע
 אן רחל אכמתה ויבא לכן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי
 האמהות ולא מצא יעצא מאהל לאה ויבא באהל רחל ועל ועקב
 לכן במשכנה דיע ובמשכנה רחל ובמשכנה דתרתי לחינתא
 ולא אשכח ונתק במשכנה רחל ועל במשכנה רחל מרב כל
 אי כבא יע מי כבא לאה ולי כבא אמתותו ולס יג מכר מן כבא
 לאה וכל איכא רחל ורחל לקחה את הארמים ותשיסם בכר
 האהל ותשב עליהם וימשש לכן את כל האהל ולא מצא ורחל
 נקייבת ית עלמטא ושיתנין בעינא דאמלא וותבת עליו דין
 ומשש לכן ית כל משכנה ולא אשכח ורחל אבדת אתמא
 וצייראה נקובת אגמל ואלקת בעליה פגס לבן קמע אלכא ולס
 אדי ותאמר אל אביו אל יקד בעיני אדיו כי לא אוכל לקום בו
 דרך נשים לי ונתק ולא מצא את התרמים ותאמרת לאביו
 לא ותקן בעיני רבוי אדי לא אוכל למקם מן קדמך אדי אורח נשן
 לי ובלש ולא אשכח ית עלמטא נקאת לה לאישתד על סידי
 מאני לס אטיק אן אקום לאן סכינל אנסא קד ערץ לי פתש ולס יגד
 אמתת לי ויתק להיעקב וידב כלבן ויען יעקב ויאמר כלבן מה פני
 מה חטתי כי דלקת אחרי ותקין אנכא עסלכן ואותב ואמר כלבן
 כנא חובי מה סודתני אדי דרמתא פתלי מאשתד לי על יעקב
 ובאעמה וקאלה מה גרמי מה כמאן אד דהקתני כי מששתי
 את כל כלי מה מצאת מכל כלי שיש כה נגד אחי ואחייך וז
 וזכיתו בין שני אדי מששתי את כל מני מה אשכחתא מה
 מני ביתך שו ענן קדם אחי ואחד ויכחון ביך תרנא יקד גסה
 גמי עמיתא מא וברת מן גמי עמיתא ביתך ציירד ההנא חרל

אנחנו חבי ודמחאבך ונכנסו בה עלי הדי אברו זה עשרים שנה אנכי
עמך דחליף ועדך לא שכלו ואלי צאנך לא אכלת דכן עשרין שנין אהעמך
דחליף ועדך לא התבולו ודכדי ענך לא אכלית חודי לו עשרין שנה מעד רכאלך
ומחמך לסתכל ומן כפאעגמך לא אכלו טרפה לא האמנו אפליך אנכי
אחשבה מידי תבדק שנה תבדק יום וגבדתי לילה דתבדק לא אהותות לך
דחות שגיא ממענה מע את דעו לה דגדיות בי מלא ונשרית כלי לטמא
וכריסה לס ארבע ארץ ומא אסתהרלכתהא כמו די תוכלתהא כדדת נהארס
ולוא הייתי ביום אכלני חרוב וקר חבוליה ותדף שנת מעני היתי בימלא
אכלני שדבא ופליא נחת עכלי בלי ליה ודדת שינת מעני ודדת סי
אנהאר וחדקט לסמוס ואלכיד מי ללל וגמר ממה מן עיט זה לי עשרים
שנה בביתך עבדותיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושני שנים
במחמך ותחליף אהמס כדתי עשרת מוטס דכן לו עשרין שנין בלתי
חליף ארבע עשרי שנין דתרתין בנותיך ושני שנין בענך ואשתי ותאמר
אגדי עשר דמנין הדדי עשרין קטן מי מזנך דרמתך מנהא די קטני
בבנותיך וסת קטן בלגמך ובדלת אגדי עשרה אעראר יולול ליה אפליך
אברהם ותחד יצחק היה לי כי עתה דיקס שלחתי את עמי ואת יגיע כחי
ראה להם דוכחאמש אילו לא היה ראה אברהם ודחיל ליה יצחק
היה בשרי אמי כען דיקס שלחתי ית עמלי וית ליאת ודי בכי מי
ואזכר דמישא לולא לאה אבי לאה אכל וזע יצחק טא לי עומס
לכנתך אטלוקתי כארגא לצעט ולתעב ככי נצר ללה ונבך אצחק
דיען לבן ואמר אל יעקב הצנות בנותי והכלים בן והפאן יאט וכל
אשר אתה ראה ליהוא ולצנותי מה אעשה היום מולצתי חשד ילדי
ואזכר לה ואמר ליעקב בנות בנותי ופניא בני ועמא עמי וכל ראה חדי לי
וכלי מאתפדיך לאלין יומא דין מולצתי וילדיא מאגבה לבן וכל
אנאת בשתי ולבתי בעי ואלגס אנמי ואמיע לא תראה ולצנותי מא

אנחנו חבי ודמחאבך ונכנסו בה עלי הדי אברו זה עשרים שנה אנכי
עמך דחליף ועדך לא שכלו ואלי צאנך לא אכלת דכן עשרין שנין אהעמך
דחליף ועדך לא התבולו ודכדי ענך לא אכלית חודי לו עשרין שנה מעד רכאלך
ומחמך לסתכל ומן כפאעגמך לא אכלו טרפה לא האמנו אפליך אנכי
אחשבה מידי תבדק שנה תבדק יום וגבדתי לילה דתבדק לא אהותות לך
דחות שגיא ממענה מע את דעו לה דגדיות בי מלא ונשרית כלי לטמא
וכריסה לס ארבע ארץ ומא אסתהרלכתהא כמו די תוכלתהא כדדת נהארס
ולוא הייתי ביום אכלני חרוב וקר חבוליה ותדף שנת מעני היתי בימלא
אכלני שדבא ופליא נחת עכלי בלי ליה ודדת שינת מעני ודדת סי
אנהאר וחדקט לסמוס ואלכיד מי ללל וגמר ממה מן עיט זה לי עשרים
שנה בביתך עבדותיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושני שנים
במחמך ותחליף אהמס כדתי עשרת מוטס דכן לו עשרין שנין בלתי
חליף ארבע עשרי שנין דתרתין בנותיך ושני שנין בענך ואשתי ותאמר
אגדי עשר דמנין הדדי עשרין קטן מי מזנך דרמתך מנהא די קטני
בבנותיך וסת קטן בלגמך ובדלת אגדי עשרה אעראר יולול ליה אפליך
אברהם ותחד יצחק היה לי כי עתה דיקס שלחתי את עמי ואת יגיע כחי
ראה להם דוכחאמש אילו לא היה ראה אברהם ודחיל ליה יצחק
היה בשרי אמי כען דיקס שלחתי ית עמלי וית ליאת ודי בכי מי
ואזכר דמישא לולא לאה אבי לאה אכל וזע יצחק טא לי עומס
לכנתך אטלוקתי כארגא לצעט ולתעב ככי נצר ללה ונבך אצחק
דיען לבן ואמר אל יעקב הצנות בנותי והכלים בן והפאן יאט וכל
אשר אתה ראה ליהוא ולצנותי מה אעשה היום מולצתי חשד ילדי
ואזכר לה ואמר ליעקב בנות בנותי ופניא בני ועמא עמי וכל ראה חדי לי
וכלי מאתפדיך לאלין יומא דין מולצתי וילדיא מאגבה לבן וכל
אנאת בשתי ולבתי בעי ואלגס אנמי ואמיע לא תראה ולצנותי מא

עמך אצבע איוס או לבניהן לזי ולזי. ועודך לכה נבדחה בדות אנוחה
והיה לעד ביט ובינך. ובעד איתא נגדד קיש איתא ואת ויהי כשהיך בינא
ובינך. לזך תעל נעקד עהדא איתא ואנת ויפון שאהד ביני ובינך.
ויקח יעקב אבן וידימה כדכפה. ונסיב יעקב אצבע דקסרה מלמא
סאכד. ועקוב חלמא ורמעהא נעשה. ויאמר יעקב חלל איהן לזכור
אצבעים ויקחו אצבעים ויעשו חלל הוא כלו שם בכל חלל. ואמר יעקב
לאחיה לקולו אצבע ונסיב אצבעו ועבדו דגורא ואכלו תמך עבד
דגורא. תס קא יע לא צמח אצבע אצבעו חלמא פאמעו חלמא ונעבדו
דאמא ואכלו סעאמא סוקא. ויקדא לו לזכור ויהי שדווא ויעקב
קדא לו גלעד. ויחלל ליה לזכור ויהי שדווא ויעקב קדא ליה גלעד.
וסמא לזכור דא שדווא ויע קמא בלע בדאניה גלעד. ויאמר לו
לזכור חלל דה עבד ביט ובינך היום על פן קדא שמו גלעד. ויאמר לו
לזכור דגורא הדין סהוד בינא ובינך וימא דין על פן קדא שמו גלעד.
וקא לה לזכור דא אצבע שאהד ביט ובינך היום לזכור סמא דאס
לשדווא. והמכסה דאס אצבע יעקב ויהוה ביט ובינך כי נסתד איש
מדי עתה. ונעבדא דאמר יעקב מימרא דין בינא ובינך אדי נחש
גורא מחדריה. וסמא אחר אצבע קא. וטלע אלה ביט ובינך איתא
נעקד בלמאמר ען אצבע. ואס תעבה את בנתי ואס תוקח נשים על
בנותי ואת איהן איש עמנא דאס אלהים עבד ביט ובינך. ואס תבט ויה
בנתי ואס תעב נשין על בנתי לית אצבע עמנא חדי מימרא דין
סהוד בינא ובינך. אן לא תעבד בנתי ולא תתבד לך עליון נסא
אס אצבעו גורא מעבד אצבע לזה שאהד ביט ובינך. ויאמר לו
ליעקב הנה חלל הדא והנה המעבד הדא אצבע ידיני ביט ובינך
דאמר לזכור ליה חלל דגורא הדין ויהא קמיתא דאחיסטית בינא ובינך
קללה דאס אצבע ויהא אצבע לזי אצבע דהא ביט ובינך. עבד חלל

הזה ועבד המעבד אצחא את מי לא מעבד אליך את הגל הזה
 ואם אתה לא תעבד לו את הגל הזה ואת המעבד הזאת לרעה קודם
 דגורא הדין וסודא קמתא אס אכל לא מעבד לותך ית דגורא הדין
 ואם את לא תעבד לו ית דגורא הדין וית קמתא ~~הדין~~ לבישא
 הדא ארגס שאהד ואלכעבה שאהד עבד אן לא אגוזחמא אן ועלן
 לנליך לאתגוזחמא אי אשר יאיה אברהם ויהי נחור ישפטו ב
 בינינו יהי אביהם וישבע יעקב בעהד אביו יעקב יאיה דאברהם
 ויהי נחור ודינון כינכא יהי דאברהם וקייס יעקב נדדח ויליה

הדין

דאברהם

אביו יעקב יאיה אברהם ויהי נחור ודינון כינכא יהי דאברהם וקייס יעקב נדדח ויליה
 וחלק יעקב איפא כסע אביו יעקב ויזבח יעקב זבח בחר ויקרא
 לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויוליכו בחר וינכס יעקב נכסות
 בטורא וקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויזכו בטורא וס
 אן ועד זבח בחר מיאכל ודעי באצחא אן יאכלו טעאמא וי
 ואכלו ובאתו וישכס כבך בפקר ונשק לבניו ולבנותיו ויבדך
 מתתם וילך וישכס לבן למקומו ואקריס לבן בצמרא ונשוק
 לבנוהי ולבטטה וצדין ותאון ואזל ותכל לבן לאתדיה ואדל לבן
 באגראד מקבל בטח ובנאחור ודעי להם ורגע לימועצה ויעקב
 הוכך לידברו וימגעו בזהלכא יהי יעקב אזל לאתדיה ועדעו
 ביה מלאכא דעי ויעקב מצא אי טריקה ומאגא מלאכא אלה
 ואמר יעקב כאשר ראם מתנה אלים זה ויקרא שם המקום ההוא
 בטחטס ואמר יעקב כך חזנן משרי מן קדם יי דא וקרא שמיה
 דאתתא ההוא מטחטס מקל יעקב לסגא ראם הדא עבסכר אלה
 וסמא דאלן אמויע דא אעמכדין

6 7 8

והשלה ועקב כללמים למנוח אל עשו אחיו ארצה שיעיר אדום
 ושלח יעקב אהרן קדמוהו לות עשו אחוה לארעא דשעור
 להקני אדום. אם אן יעקב ארסל דסלח בי ידיה לו עשו אלה
 זו בכל ישראל כלל אדום ויצו אותם לאמר כה תאמרו לאדום
 לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן הדתי ואחר עד עתה ונח
 ותהו למימר קדון תימרר לרבוני לעשו בדין אמר עבדך יעקב
 עם לבן הדתי ואחרית עד בעני ואמרום וקל להם הבה מולו
 למידי לעשו כדאקל עבדך יעקב אני מבנת ענד לבן ותאמרו
 לו לאן יהיה לו שור וחמור נאן ועבד ושפחה ואשר להם
 לאדני למצא חן בעיניך והורלי תורין ותמרין עאן ועבדך ואמרו
 ושלחות לחנא לרבוני לאשר נאן דחמין בעיניך ונאדלי בקר
 וחמיר ועבד ואמרו ובעתת לאכבר פיודי לאגר חמא ענדך
 וישכר המלכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם
 הולך למקראתך וארבע מאות איש עמו ותבו אהרן לות יעקב
 למימר אחינא לות אמוך לות עשו ואף אחי לקד מחתך וארבע מאה
 אברא עמוהו ונגע ארסל לו יש קאליך קד צנחא לאיכין לעשו
 מאדא חן מאלי תלחך ומעה ארבע מיה רגל ויירא יעקב מאד
 ויצר לו ויחץ את העם אשר איתו ואת הצאן ואת הבקר והמלים לטע
 מחנות ורחיל יעקב למדא ועקת ליה ופלגא עמה דעמינה ויה
 ענא ויה תורי והמלים לתרתין משדין וכאן יש גדא ונאמך בה
 לאמר מקסס אקס לדין משה ולאנס ולאבקר ולאמא עלי עמך
 ואמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהן והיה המחנה השני
 העשאר כללם ואמר אם ייתי עשו למשוורתא קדא ומחניה

וזהו משריתא דתשתאר לשידא קלאן גא עשו אי אחרתא
מאלכא נאר אנשכר זאקן סליתא וואמר יעקב אזוי אבי
אברהם וזהו אבי יעקב וזהו האמר לי שוב לארצך ולמולד תך
ואי מילך עמך וואמר יעקב אזי דאכא אברהם וזהו דאכא
יעקב יע דאמר לי תוב לארעך ולידרותך ואנטיב עמך אס קא
וא לאה גדי אברהם ויא לאה אבי יעקב יא אלה לי קלת לו
ארגע לי בלדך ומולדך אחסן אי קטנות מכל החסדים ומכל
האמת אשר עשית את עבדך כי ברוכלי עבדתי את הידידן
הזה ועתה הייתי לשט מחנוות דעידן זכותי מכל חסדין ומכל
לבוני דעבדתי עם עבדך אדי וחידוי עבדיתות דרסא דהיין וכען
היותי לתנתין משריין אטא אקל מן אסתחאקן גמיע אספל ויא
ולאחסאן אזי נענעה כע עבדך לאט בעפא עבדת הדא לארע
ולאן חקד נאר לי עמכדין העיבתי נח מיד אחי מיד עמי כי דא
אנכי אותו מן בא והנני אס על בניס שדיבט כען מידא דאחי מידא
דעמי ארי דחיל אטא מניה דלמא יתי נמחינני אמא על כען
כלעני מן ידאלי מיד עמי מאט אבאמה כלת יאיתי ויקחלמן מעי
אס מע אבני ואתה אמרת היטיב איטיב עמך ושמתו את
דעך כחוב הים אשר לא יעמר מרוב ואתה אמרת אוטוב
אוטיב עמך ואטוית דנך עמאין כחלא דמא דליתמנון מעק
ואסת קלת לי אחסן איך ואכתר נסלך כרמל אבחר אזי לא יחצא
מן כדירה וילן שם בליכא ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו
אחיו וכתתמן בליכא ההוא ונסוב מן דאיתי בידיה תקרבתי
לעשו אחיו אס באת מי תלך אלילה ועולמא גא כה מטה
הדיה לעשו אחיה עדים מאתים ותלשים עשרים דחלים
מאתים וחלים עשרים עדי מאתן ותשיא עשרין דחלי

מאת רבנו עשרין מאות עק ועשרין מות מאות כעגה ועשרה
כבאש גמלים מיתנות ונתינת שלשים פרות אל בעים ופרו
עשרה חתונות עשרים ועשרה גמלי מיתנות ונתינת
הלתי תורתה ארבעין ותורו עשרה אהנן עשרין ועיל עשרה
ותלתין סוקה מרעה מע חולארה וארבעין פורה ועשרה תורו
ועשרין אהנן ועשרה גמלי וידן ביד עבדיו עדר עדר לבד
והאמר אל עבדיו עבדו לפני ודח תשימו בין עדר ובין עדר
ויהי ביד עבדיו עדרה עדרה בלחודווי והאמר לעבדיו כי
עבדו מדמי ודחא תשון בין עדרה ובין עדרה ואעטא דלך
עפירה קטועא קטועא עלא חדה וקל תקדמוני ועיירו פורה
בין קטוע וקטוע ויצו את האמון לאמר כי יגשך עשו אהו
ושלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך וקטיר ותקדמאמר
למימר אהי עבדיון עשואהי וישאנך למימר דמך את ולמן את
אזיל ודמן ילי דקדמך ואמר לאוול קאילא אדא מאמא עשו אכיו
וקאנך וקללך למקאנת ולין תמיצי ולמן דא אדא בן ודיך ואמרתי
לעבדך לעקב מנחה ויא שלוחך לאדוע לעשו והנה גס הוא אחרת
ותמר דעבדך דיעקב תקרבתי היא דמשלחא לכזוט לעשו והאמר
הוא אהי בתרתי מקל לעבדך ליעקוב הדיה הי מבעותה לפידו לעט
והוא הוא אהי וראא ויצו גס את השני גס את השלישי גס את כל
החולכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במנחה
אותו וקטיר אהי תשטא אהי תכליתא אהי תכל דאזיל בדרך
עדרה למימר כמתגטטא הדין תמללן עם עשור כד תשכחן ודיה
ואמר לתמי כדאך וזלאת וקאיר למדין מע יקטוע קאילא מת
הא לקט תקולו לעשו אדא ואפיתמונה ואמרתי גס הנה עבדך
יעקב אחריון כי אמר אכפרה מני במנחה החולכות לטע ואחריון

המאמר

אֵלֶּיָּהּ כִּי אֵלֶּיָּהּ מֵטָוֹת וְהִמְדִּיק אֶת עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אֱלֹהֵי בֹרֶךְ
בְּתֵּינָא אֱלֹהֵי אֲמִרָה אֲנִי עֲשֵׂה לְדֹגְיָהּ בְּתֵּינָא וְאֵלֶּיָּהּ קָדְמוֹ
וְכֵּן כִּי אֲחִיד אֲמִירָה מֵאֵס יַעֲקֹב אֱלֹהֵי וְקוֹלֵן אֵינִי הוּא עַבְדְּךָ
וְעָקֹב וְרֵאשִׁי קִלְאֵר עֲלֵה אֲנִי בְּאֵרֵי אֵלֶּיָּהּ לְמִתְקָד מִן
בִּי יֵי וְכֵן דִּלְךָ אֲנִי לִי וְהָאֵל לְעֵלָּה יִשְׁעֵנִי וְתִגְבֹּר
הַמִּטָּה עַל כִּי וְהוּא לֵן בְּלִילָה בְּמִחְסֵי וְעַבְדֵּי תִּקְרֹב וְתֵּן עַל
אֲמִירָה וְהוּא בְּתֵּינָא הַהוּא בְּמִשְׁרֵיתָּהּ כִּי תִּקְרֹב מִתָּהּ אֲחִידֵי
וְהוּא בָּתָּה תֵּן לִילָה מִי אֲנִי עַבְדְּךָ וְקָם בְּלִילָה הוּא וְקָם אֲחִיד
שֶׁתִּשְׁנֶה וְאֵת שֶׁתִּשְׁנֶה שְׁכֻחֹתֶיךָ וְאֵת אֲחִיד עֲשֵׂה לְדִין וְעַבְדְּךָ
אֵת מִעַבְדְּךָ יִבְחֹר וְקָם בְּלִילָה הוּא וְכֵן יֵת תִּדְרֹתֶיךָ נִשְׁחִיתוּ
הִתְנֶה לְחִינְתִּיהּ וְיֵת חֵד עֵקֶד בְּנֹהֵי וְעַבְדֵּי יֵת מִעַבְדְּךָ יִבְחֹר
וְקָם תֵּן לִילָה וְאֵת זֹמְתִי וְאֲמִירָה וְאֲחִיד עַבְדְּךָ וְעַבְדֵּי בְּתֵּינָא
עַבְדֵּי יִבְחֹר וְיִקְחֻם וְעַבְדֵּי אֵת הַנֶּחֱלֵל וְעַבְדֵּי אֵת אֲשֶׁר לִי וְדִרְיוֹן
וְאֲעַבְדֶּיךָ וְיֵת נִחֵלָה וְעַבְדֵּי יֵת דִּלְךָ וְאֵס אֲמִירָה וְעַבְדֵּי בְּתֵּינָא
וְעַבְדֵּי בְּגִמְעָה מֵאֵל וְיֵת יַעֲקֹב עַבְדְּךָ לְבִדּוֹ וְיֵת אֵינִי עַמּוֹ עַד עֲלֹת
הַשָּׁחַד וְאֲשִׁיתָךְ יַעֲקֹב בְּלִחְדֵּי וְאֵת שֶׁתִּדְרֹתֶיךָ עֲשֵׂה עַד
דְּקָלִיק עֲבָרָא וְכֵן יַעֲקֹב מִי דִּלְךָ לְאֵנִי וְחֵד מִשְׁרֵיתָּהּ וְכֵן
לִי מִשְׁרֵיתָּהּ וְיֵת כִּילָה וְכֵן לִי וְהָאֵל עַבְדְּךָ וְתִקְרֵי כִּי יֵת
וְעַבְדֵּי בְּתֵּינָא עַמּוֹ וְחֵד אֱלֹהֵי לִי לִי לִילָה וְקָרִיב בְּתֵּינָא יִרְכִּי
וְעַמּוֹ יִרְכֵּי וְיַעֲקֹב בְּשֶׁתִּדְרֹתֶיךָ עֲשֵׂה וְעַמּוֹ דְּאֵי הַנֶּחֱלֵל
לִי מִשְׁרֵיתָּהּ דִּי מִן חֵד וְכֵן מִן חֵד וְיַעֲקֹב מִי מִשְׁרֵיתָּהּ לִי
וְיֵת מִשְׁרֵיתָּהּ כִּי עֲלֵה הַשָּׁחַד וְיֵת מִשְׁרֵיתָּהּ לִי מִשְׁרֵיתָּהּ
וְיֵת מִשְׁרֵיתָּהּ לִי עַבְדֵּי וְיֵת מִשְׁרֵיתָּהּ לִי מִשְׁרֵיתָּהּ לִי מִשְׁרֵיתָּהּ
קִלְאֵר עֲלֵה אֲנִי לִי מִשְׁרֵיתָּהּ לִי מִשְׁרֵיתָּהּ לִי מִשְׁרֵיתָּהּ לִי מִשְׁרֵיתָּהּ

ההוא

בזבלה וכליגית כעל על לאה ועל רחל ועל תרתי לחינתא תס דמ
ועקוב עינא וראי כחא בעטו מקבל ומענה מד בע מאיח רגל
כסדק לאולאד עלי לאה ועל רחל ולא מתק וישם את השפחות
ואת כליות ראשונה ואת לאה וכליה אחרונים ואת רחל ואת יוסף
אחרונים ושרי ית לחינתא וית בניהן קדמותא וית לאה ובניה
בתראין וית רחל וית יוסף בתראין ויעיר לאמתין ובניה מנוכל
ולאה ואולאדהא בעד דאך ורחל יוסף בעד דאך והוא עבד
לכנעס וישתחו אד נה שבע פעמים עד גשתו עד אחין והוא
עבד קדמיהון וסגיד על ארץ סבע מדאד לאר די מן אכיה וידך
ועשן להדאיתו ויחבקהו ויכל על צואתו וישקו ויבכו ודחל עטו
לקרימותיו וקפיה וכל על צנריה ונשקיה וצכו פחאד עשן תל
תלקח וענקה ואנכ עלי ענקה פקלה וככא וישא את עינו
ורא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה ויאמר ויילדים אשר
הנן אלהים את עבדיך וזקק ית עינוהו וחדא ית נשיא ויתבטח
ואמר מן הלין לך ואמר כעל רחל ית עבדיך פרע עינא
פנצר אכסא ואולאד וקלמן הולא מעד קל אולאד אלו דוקס
אלה עבדיך ותגשן השפחות הט וילדיה ותשתחוין וקריבא
לחינתא אמן ובניהון וקגידא אס תקדם לאמתין ואולאדהא
פסגדו ותגשם לאה וכליה וישתחו ואתר נגש יוסף ורחל
וישתחו וקריבתיך לאה ובתרא וקגידא ובחר כן קדיב וסדק
ורחל וקגידר אס תקדמת לאה ואולאדהא פסגדא ובטו דאך תקדם
יוסף ורחל וקגידר ויאמר מי כל המכנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצוא חן בעיני אדוני ויאמר מאלך כל משרותא הדא ועדעית
ואמר לאש כחא רחמין בעיני רבני אס קל לה למקומי חדא ז

אכיו

לך

בב
יה
לך

אמר קל לאמר חמא ענדך ויאמר עשו שלי רב אחיה לך
אשר לך ויאמר עשו אית לי פגי אחי מעלה בדילך קל טעו מוגור
ליאמר מן דילך ויאמר יעקב אל לא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך בדמות פני אלהים ותרצני
ואמר יעקב בצעו את עני משכחות דחמין בעינך ותקביל תקדו
מן ידי אדני על כן חזיתניך לאמר בחילואי רבדבתי ואתרעו
לי קליעל יא מידי חן וגדת חמא ענדך מקבל הדיותי מן
ידי פאניק דאית והך כנצר וגו לאשראך פארץ עני קח נא חן
כרבותי אשר לובאת לך כי חנני אלהים וכיוש לי כל ה פצר בן ויקח
בן קביל ותקדו בתי ואתו ואת לך כי אדני דחם עליו יא ואדני אית לו
כולא ואתקון ביה וקפיל מקבל בדכתי אתי גיבות לך פאן ללה קד
ראש ומוגור לי אכתר מן דילך סלח עליה חמא קבלהא ויאמר בעת
ונלכה ואלכה לנדיך ואמר טול ונהך ואהך לקבלך יתם קל לה
נדחל וכמלי ואמרי מען ויאמר אין אדוני נודע כי הילדים רכים ואמ
והצאן והבקר עלות עלי ורפאם וסאחד ומוזו כל הצאן ואמר ליה
דבונ ידיע אדני ינקיא רביבין ועמא ותורו מונקתא עלי אם אדחוקין
יומא חד דימותוך כל עמא קללה מידי עזם אן אלולאך דכ
ואגש ואבקר מריטתא מן כדרתהא יס ואחד תמאות כתר
מכתא ועבר נא אדוני למט עבדו ואני אתעלה לאטי לרגל המלכה
אשר למי ולרגל הילדים עבד אשר אבא אל אדוני שנידה ועני
פער רבונ קדם עבדיה ואנא אדבר בניה לרגל עבדיתא דקדמי
ולרגל ינקיא עד דאיתי לות רבונ דשעיר ותקדם סידי ביידי
עבדי ואני משוקהס דוידא דוידא לקבל למוך ארין מעי ומן אגל
ואלולאך לאן אג לי סידי לא אשראך ויאמר עשו אצוגה נא
עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדוני

ואמר עשו משכונך כעין עמך מן עממא דעמא ואמר למא דעמ
 משכונך רחמין בעינן לבנוני קאלעשו אדר מעך מן אקוס אר
 מעי קאלמא אא אדר חמא ענד סידו ויעצב ביום ההוא עשו
 לרבונו שבעיה ונתב ביומא ההוא עשו לאורחיה לשעירי
 מרגב מירדך אורש עשו אי טרימק אי אשחא ויעקב נסע ל
 סכנתה ויבן לו בית ולמקנאיו עשה סכנות על כן קרא שם המקום
 סכנות ויעקב נסע לסכנות ובנא ליה ביתא ולבעייה עבד מלטל
 על כן קרא שכינה זאתר קמת ורחל יעלי סכות פנא לא ביתא
 ונעל מאשייה ערשא לזאן אסא למנוע סכות

וילא יעקב שלם גיור שכם אשר בארץ כנען כנען
 מכרן אדם ויחזאת פט העיר ואותה ועקב שלום לקדשתא דשכם
 דבארעא דכנען במי תוהי מכרן דארס ושרא לקביל קדשתא וס
 דכל יע מאמא אי קדוה/באבלוס אדיו בלד כנעאן פי מגייה מן
 מן ארס פנל קבאל אקדוה ויחזאת חלקת השדה אשר נטח
 שם אהלן מיד בנן חמור אבי שכם כמאה קשיטא וזכר ית
 אחסנא חקלא דכדסיה ותמן למשכנה מיד דכד חמור אביו וסכם
 במיח חרין פאבאדע חדיקה לעינה אדיו נרב תם כבאיה מן בני
 חמור אביו שכם כמאה נעגה ויעצב שם כמכנה ויקרא לו א
 אדיו שרל ואקים תמן מדכחא ופלח עלוהי קדם אלתא דישת
 ונצבתס כורכחא ודעי אמאמה באסס אטאיק אלה אקדאי כל
 ותעא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות
 פננות הארץ ונפקת דינה בת לאה דיילדות ליעקב למחזי בנות
 אדרעא אס פרגת דינה בנת לאה אדיו ולדחא ליעל לתנצר אי בנת
 אחל אשרק וירא אותה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויבקר
 אותה וישכב אותה ויעניה וחדא יתה שכם בר חמור חואה רבא

ראיתי ודברתי נשכים וזה ועיה : פראתא שכם אבן חמור
 אחי שריף אבד מאד הוא וצגעהא ואחאא : ותדבך נפשו ב
 בדינה בת יעקב ויאחז את העדה וידבר על לב העדה : ואתרע
 את נפשו בדינה בת יע ורחם ית עזרימתא ומלי על לבא דעול
 ותבלקת נפשה בדינה ואחזתא : וראדאחא : וראמר שכם אל חמור
 אבין לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה : ואמר שכם לחמור
 אבנה למימר קב לי ית עזרימתא הדיא לאבין : פקחשכס לחא
 אבנה קב לי הדיא לאמר דואה : ויעקב שלע כי טמא את דינה
 בזה ובעו הון את מחנהו בשדה והחריש יעקב עד בואם : ויעקב
 שמע ארי סמיך ית דינה בדתיה ופנהו הון עם מיתחוי בהקלא נש
 ושתוק יעקב עד מיתחיו : ונסמע יעקב אנה קד גלגל מצנה וכתב
 בנה מע מאשייתא מאמסך יעקב אימיהם : ויצא חמור אבין
 שכם אל יעקב לדבר אתו : ונסק חמור אביו דשכס לו ית יעקב
 להקלא עמיה : תס כרג חמור אבן שכם איש ליכלא פידך
 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים וחר להם
 מאד ויבטלו עשה בדינה לדנות את בת יעקב וכן לא יעשה :
 ובני יעקב אתו מן הקלא כד שמעו ואתבסיו גודריא ותקיר
 להון לחרא ארי קלנא עבד בישרל למשכב ית בתי יעקב ופין
 לא כשר דמתעביר : ובני יעקב גאון אצתרו כמא קמטו וי
 ואותם יקוס מאשתר עליהם לאנה קד ענע כמאסתא אסדא
 אד ענע אבנה יעקב ובראך לא יענע : וידבר חמור את
 לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכס תגל לא אתה לו לאשה
 ומליל חמור עמיהו למסימר שכם בדיאתרע יאת נפשה
 בדינתכון חבן כעך וזה ליה לאתו : תכלמהם חמור חילול
 שכם אבין קד שגרת נפשה באבנכס מאעטוהא לה דואה :

והתחתנו אותנו בעתים תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם ואתנו
 ואתחתנו בנא כהתכוון תתנו וית בנותנא תשכון לבנו ויבארונו ^{לכ}
 אעטות כמאתכם וברו באתכם ואתנו תשכון והאריך תהיה לנו
 לפניכם שנו ושחלור והאחלו בה ועמנו תתבון ואדעא דהי ק
 קדמיכון תיבון ועבירו בה שחוריתא ואתחסינו בה ואקידון מענא
 הורא אכלד בין אידנא אגלסו ואתגרו ניה וחודרה ויאמר שפס
 אל חמוד אביה ואל אחא אמר חן בעיני כס ואשר ותאמר לו
 אתן ואמר שפס לאביו וא לא חיה אשר כח רחמיך בעיניכון וד
 ודתימרון לי אתך וקל שפס לאביהא ואבנותהא אגד חצאא פנדנס
 ונא תקולו מעטיכם וירבו עלי מאר מחד ומתעאשר ותאמר ^{חודר}
 לו ונכון לו את העדה לאשה אסגו עליו מחרין ומתנן ואתי ^{לחדר}
 כמא דתימרון לו והבן לו ית עולמא לאיתו אכתרו עלי גדא
 מן למחד ואלעטא מעטיכם כמא תקולו לי ואעטוט אגאריה
 אגה ויענו בני יעקב את שפס ואת חמוד אבין במרמה לי
 נדברו אשר טמא את דיכה אחותם ואתיבון בני יעקב יד
 שפס וית חמוד אביו בחכמה ומלילון דעאייב ית דינה אל
 אחתהון במאבדס בני יעקב במכר קאלין כמאנגס דינה
 אלתהם והאמרו להם לא טכל לעשות הדבר הזה לחדר
 את אחותינו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו
 להון לא כמולמותן ואתחתנא לגבר דליו ערלה
 חסדא הוא לנא קלן להם לא נעטג הדא אבמר אן נע
 אלתנא לדגל לה קלסא לאנה עאר עליה אחד בנות נאות
 לכס אס דריו כמיוון להמול לכס כל דבר בדרסדא טב
 טמא לכון אס תהון כותנא למחד לכון כל דכודא לכון

שפס אביו
 וית בנותנא
 תשכון לבנו
 ויבארונו
 לפניכם
 שנו ושחלור
 והאחלו
 בה ועמנו
 תתבון
 ואדעא
 דהי ק
 קדמיכון
 תיבון
 ועבירו
 בה שחוריתא
 ואתחסינו
 בה ואקידון
 מענא
 הורא
 אכלד
 בין אידנא
 אגלסו
 ואתגרו
 ניה וחודרה
 ויאמר
 שפס
 אל חמוד
 אביה
 ואל אחא
 אמר
 חן בעיני
 כס ואשר
 ותאמר
 לו אתן
 ואמר
 שפס
 לאביו
 וא לא חיה
 אשר כח
 רחמיך
 בעיניכון
 ודתימרון
 לי אתך
 וקל שפס
 לאביהא
 ואבנותהא
 אגד חצאא
 פנדנס
 ונא תקולו
 מעטיכם
 וירבו עלי
 מאר מחד
 ומתעאשר
 ותאמר
 לו ונכון
 לו את העדה
 לאשה
 אסגו עליו
 מחרין
 ומתנן
 ואתי
 כמא
 דתימרון
 לו והבן
 לו ית
 עולמא
 לאיתו
 אכתרו
 עלי גדא
 מן למחד
 ואלעטא
 מעטיכם
 כמא
 תקולו
 לי ואעטוט
 אגאריה
 אגה
 ויענו
 בני יעקב
 את שפס
 ואת
 חמוד
 אבין
 במרמה
 לי נדברו
 אשר
 טמא את
 דיכה
 אחותם
 ואתיבון
 בני יעקב
 יד שפס
 וית
 חמוד
 אביו
 בחכמה
 ומלילון
 דעאייב
 ית דינה
 אל אחתהון
 במאבדס
 בני יעקב
 במכר
 קאלין
 כמאנגס
 דינה
 אלתהם
 והאמרו
 להם
 לא טכל
 לעשות
 הדבר
 הזה
 לחדר
 את אחותינו
 לאיש
 אשר
 לו ערלה
 כי חרפה
 היא לנו
 להון
 לא כמולמותן
 ואתחתנא
 לגבר
 דליו ערלה
 חסדא
 הוא לנא
 קלן להם
 לא נעטג
 הדא
 אבמר
 אן נע
 אלתנא
 לדגל
 לה קלסא
 לאנה
 עאר
 עליה
 אחד
 בנות
 נאות
 לכס
 אס
 דריו
 כמיוון
 להמול
 לכס
 כל דבר
 בדרסדא
 טב
 טמא
 לכון
 אס
 תהון
 כותנא
 למחד
 לכון
 כל דכודא
 לכון

בכלה נטאבסס אין צדקס מאלבטא ואכזרת מנכס כל דמל וצתנו
אח בנותינו לטס ואח בנותינו לטס נחח לנו וישבנו אחרים דהיינו נר
לעס אחרי ונתנו ית בנותנו לבן וית בנותנו נישב סנה ונתנו
במחן ונה לטמא חר ונעטוים בטותא ונתנו בטותא ונסיס
לחמול מעכס וכיוראמה ואחיה ואס לא תשמנו אינו ולחמון את בנותנו
והלבנו ואס לא תקבלון מנא ונדבר ית ברתא ונידיל ואן לס תקבל
מנא אן תלתתנו ואפד בנותא ומצי וויטבו הבבדעיע -
חמור ובעיני שסס בן חמור וישכרו מתלמדין בעיני חמור ובעיני
שסס בן חמור חסן בלא מהס ענד חמור ושסס מבני ואלא אחר
חנער לעשות הדבר כי חסן בבת יצחק והוא נכבד מכל בית חסין
ולא אחר עלילא למעבד מתלמא מרי אחרעי והוא יקיר מבני
בית אבוי וסס יובר אללס אן יצנע דרך לאנה מריר מבנה
ועקוב והו מבסס מן גמיע בית אבוי יצבא חמור ושסס בנו אכל
שער טירס וידברו אלשער חשוי ביולס לאמר ואחא חמור
ושסס בריה לתרע קרתהון ומלילון עס אנשי קרתהון למימר
עלמא דכל חמור ושסס מבנה איבאב קריתס לאטבו אהלס
קאלין האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסקרו
אותה והארץ הנה רחבת ידיס לפניהם את בנותם נחח לנו לנשים
ואת בנותינו נתן להם גובריא האלין שלס אנון ערמא ויתבון
בארעא ויטבדון בה קחורתא וארעא הא פתות יד ין קדמי הון
ית ברתהון נישב לטא לנשי וית בנותנא נותן להון הולא לתוס
מסלמיין לנת אן גלסו פילכלד ויתגרר פיה הודאוו ואפע למסא
בין מידיהם אן נתנו בנאחס ונדגחס בטותא אן בדאוד
לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעס אחד בלחמול לנו כל זכר

כאשר הם נמולים : בדם ברא יטפון לנאגדיה למיתב עמם
למהו לעמם חד במגזר לנאגדיה ברא דאנן גדיון : לפי
בפלה יטאבוקח לקום עליהן וקמו מטמא וערומה ואחדה
באן ינתתן מנא כל רגל כמא הם מפתתין : ימנניהם נקטנים
וכל בהמתם הלא למהם אך נאותה להם וישבו אתנו גיתוהו
וקטנדון וכל בעיריהו הלא דינא מנו בדם נאמס להו ויתבון
בארטא : מואשיהם ובהא ימהם וסאיר מלכיהם מן מא הולס
עדאן נטאבקהם עלי היא וקיומו מענא : וישמעו אל חמור
ואל שכם בנן כל יטא שער עידו וימלו כל דבר כל יטא שער
עידו : וקטלו מן חמור ומן שכם בדיה כל נדקי תרעקרתהו
וקטלו כל דכורא כל נמקי תרעקרתהו : פקבלו מן חמור ומן
שכם מבנה כל מן לרה מן באב קריתא מלכתתן כל רגל כל מן לרג
מן באב קריתא : ויהי כיום השלישי בה ויהם טאבים ויקחו שט
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חד בנן ויבאו על העיר בטח
ויהרגו כל דכר : והוה ביוםא תגיתא כד תקימו עליהו כיביהו
ונסיו חרין דני יעקב שמעון ולוי אחי דינה גבר ועלו על קריתא
דיתבא לרוחצן וקטלו כל דכורא : פלמא כאן טאיוס אלתא
והם וקטנו אכל שמעון ולוי אכו דינה כל אמר סיפה ודכרו
עליהם מוטמאניו פקטלו כל רגל : ואת חמור ואת שכם בנן
הרגולכי חרפ ויקחו את דינה מביית שכם ויצאו : ואת חמור
וית שכם בריה קטלו לכתגס דחרב ודכרו ית דינה מביית
שכם ונמקו : וחמור ושכם מבנה קתלוהו בא בחדאמין ואכרו
דינה מן שכם וכרגו : בני יעקב באו על החללים ויבדו העיר
אשר טמאו אותם : בני יעקב עלו לחלצא קטילא ובידו
קרתא דקאבו מתתו : ובני יע דכרו עלי אערעא וגמרו מא

יטא שער
עידו
א

כא תגל
בין
מחנה

[illegible]

ה'תקל"ח

מִי־שָׂדֶה וּקְרָא שְׁמִיהַּ מִי־שָׂדֶה בְּפִתְחָהּ יִהְיֶה מֵאֲחַת דְּבוּרָה דְּאִתּוּי
בְּרַגְתָּ אֶמְלֵךְ מִנְּבוֹת אֶרֶץ אֲמֵרָה עֲמִמָּה מֵרַג אֲבָהּ
וְיִהְיֶה אֱלֹהִים אֵל יַעֲקֹב עוֹד בְּכֹחוֹ מִכְּדֹן אֲדָם וְיִבְרַךְ
אוֹתוֹ וְאֶת־גְּלוֹיָהּ לִיעֲקֹב עוֹד בְּמִיתוּתוֹ מִכְּדֹן דְּאֲדָם וּבְרִיךְ וְיִהְיֶה
אֵם אֲגַלְתָּ לָּהּ לִיעֲקֹב מִי־מַגִּייה מִן־כְּדֹן אֲדָם וּבְרַכָּהּ וְיִזְכֹּר לָן
אֱלֹהִים שְׁמֵךְ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא עוֹד שְׁמֵךְ יַעֲקֹב כִּי אֵם יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה
שְׁמֵךְ וְיִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ וְיִשְׂרָאֵל וְאֲמֵר לִיהוֹיָע שְׁמֵךְ יַעֲקֹב לֹא יִתְקַדֵּם
עוֹד שְׁמֵךְ וְיִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה שְׁמֵךְ וְקִרְאָה יִתְשַׁמֵּי וְיִשְׂרָאֵל
קִלְכָה אֶמְכֵךְ יַעֲקֹב לֹא יִשְׁמַח אֶמְכֵךְ אֲבָהּ יַעֲקֹב לֹא יִשְׁמַח אֶמְכֵךְ וְיִזְכֹּר
אֶמְכֵךְ וְיִשְׁמַח אֶמְכֵךְ וְיִזְכֹּר אֶמְכֵךְ וְיִשְׁמַח אֶמְכֵךְ וְיִזְכֹּר אֶמְכֵךְ וְיִשְׁמַח אֶמְכֵךְ
גוֹי וְיִשְׁמַח גוֹי יִהְיֶה בְּרַחֲמֵךְ וּמִלִּכְתִּים מִכְּלָעִיךָ וְיִזְכֹּר וְיִשְׁמַח לִיךָ
אֵם אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל מוֹשֶׁה וְעָאֵי עֵשׂ וּבְנֵי־שֵׁת שְׁכַרְיָה וְהוּן מִנְּכָר וּמִלְכִּי
דְּשִׁלְכִי וְעֵשׂ וְיִשְׂרָאֵל מִנְּכָר וְיִתְקוֹן יִתְקוֹן אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
אֵם וְאֲבָהּ אֲמֵה בְּעַד גוֹי אֲמֵם וְכֹון מִנְּכָר וּמִלְכִּי מִן־עֲלָכָךְ וְיִזְכֹּר
וְאֵת הַחֵדֶךְ אֲשֶׁר־נִתְּתִי לְאֲבָהֶם וְלִיעֲקֹב לֹא יִתְקַדֵּם וְלִיעֲקֹב אֲחֵד
אֶתְּ אֶת־הַחֵדֶךְ יִהְיֶה אֲדָמָה דִּיהִבִּית לְאֲבָהֶם וְלִיעֲקֹב לֹא יִתְקַדֵּם וְלִיעֲקֹב
כְּתֹרֶךְ אֶתְּ וְאֶת־הַחֵדֶךְ וְלִיעֲקֹב לֹא יִתְקַדֵּם וְלִיעֲקֹב אֲחֵד
אֲמֵה וְלִיעֲקֹב מִן־כְּדֹן יִהְיֶה מִלְכִּי אֱלֹהִים בְּחֻקֹּם אֲשֶׁר־רַבֵּה
אוֹתוֹ וְאֶתְּ לֹא יִתְקַדֵּם וְלִיעֲקֹב לֹא יִתְקַדֵּם וְלִיעֲקֹב אֲחֵד
עֵנָה כֹּון לִיעֲקֹב מִן־כְּדֹן יִהְיֶה מִלְכִּי אֱלֹהִים בְּחֻקֹּם אֲשֶׁר־רַבֵּה
אֲשֶׁר־רַבֵּה אוֹתוֹ מִכְּדֹן אֲמֵה עֵלֶיךָ עֵלֶיךָ עֵלֶיךָ עֵלֶיךָ עֵלֶיךָ
יַעֲקֹב כְּכֹתָם בְּחֻקֹּם דְּמִלְכִּי עֵמִיָּה קָמוֹת אֲבָהּ וְכֹון עֵלֶיךָ עֵלֶיךָ
וְאֶתְּ עֵלֶיךָ מִשְׁחָה וְכֹון יִתְקַדֵּם מִלְכִּי אֱלֹהִים בְּחֻקֹּם אֲשֶׁר־רַבֵּה
דְּכֹון מִן־חֵמָה וְכֹון עֵלֶיךָ מִשְׁחָה וְכֹון דְּהֵנָּה עֵלֶיךָ מִשְׁחָה
וְיִקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַחֻקֹּם אֲשֶׁר־רַבֵּה אוֹתוֹ אֱלֹהִים בֵּית יִשְׂרָאֵל

ועקב ית שמה דאמרת דמליל עמיהו בית ל' וממא יעקוב
דלך אמוע א' כמכבה אלהתס כית ל' ויפסעו מבית ל' ויהי
עוד כבדת האדך לבא אמרת ותלך רחל ותקש בלדתה
ונטלן מבית אהוה עוד כרוב אדעא למי על לאמרת וילידת
רחל וקשיאת במילדה ותס רחלמן בית ל' ובקי מיל מן אמר
מכה לידלכו לאמרת סולדת רחל ונעב וטארהא ויהי כהקשותה
בלדתה ותאמר לה המילדות אל תיראי כיגס דה לך בן וזהו בקשיותה
במילדה ואמרת לה חיתא לא תדחליק אדי אדן לין כ' פלמא
ענב ולארהא קלת להא אקאבלה לא תפאמי מאך האדא לכ אבן
ויהי בעאת נכשה כימחה ותקרא שמו בן אונ' ואבן קרא לו עמון
וזהו בעיזן נכשהאדי מיתא וקרת שמה כר דווי ואבן קראלה
בעמון וענן פהא נכשהא והי מאיתא אכמחה תרחי ואבן קמא
בעמון ותמחה רחל ותקצר כדרך אמות האבית לחס' ומיתא
רחל ואתקבדת באורה אמרת היא בית לחס' ותס מאתת רחל
ודפנת מיטריק אמרת היא בית לחס' ויפסעו עקב מנכבה על כ'
קבורתה היא מצבת קבורת רחל עד היום ואקיס יעקב קבורתא
על קבורתה היא קמת קבורתא ורחל עד יומאדן ונעב יעקוב
דכה עלי קברהא והי סמיהא נעבה רחל ל' א' וקע ושרא
ויל אהלה מהללא למגדל עדר ונטל ישראל ופדקיה למשכנה
מגדלא למגדלא עדר ותס רחל אקד ומו ככאיה מן הלאה ל'
מגדל עדר וזהו בשסן ושרל באדך ההיא חלך ראובן ויש פדא
בלהא מלגש אביו וישמע ושרל וזהו כד שרא ישראל בארעא
ההיא ואהל ראובן ושכיב ית בלהא לחיטא ואביו וישמע ושרל
פלמאסן דלך אכלר מצא ראובן מצאע בלהא אמה אמה פמא
בדלך

במכ

לא חתומי
במכ

והוּוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְהָיוּ שָׂדֵי פָּנָיו בְּנֵי יַעֲקֹב עֵשֶׂר בְּנֵי לֵאָה בְּכֹרֶיהָ
דָּוִד וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וְיִהוּדָה וְיִשְׁשָׁכָר וְזָבֻלֹן בְּנֵי לֵאָה בְּכֹרֶיהָ וְיַעֲקֹב
דָּוִד וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וְיִהוּדָה בְּנֵי לֵאָה בְּכֹרֶיהָ יִשְׁשָׁכָר וְזָבֻלֹן
בְּנֵי רָחֵל וְיוֹסֵף וְבִנְיָמִן בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וְבִנְיָמִן שְׁמֹתָם כְּתוּב בְּדִין
וְנִמְתָּ לֵוִי וְבִנְיָמִן אֶמְתָּה דְלִמְלֵךְ דִּין וְנִמְתָּ לֵוִי וְבִנְיָמִן שְׁמֹתָם
לֵאָה גֵר וְאֶשֶׁר לֵאָה בְנֵי יַעֲקֹב אֶשֶׁר יִלְדוּ בְּמִדְבָּר אֲרָם וְבִנְיָמִן
אֶמְתָּה דְלֵאָה גֵר וְאֶשֶׁר יִלְדוּ בְּמִדְבָּר אֲרָם לֵוִי בְּכֹרֶיהָ דָּוִד
הוּלָא בְּנֵי יַעֲקֹב לִדְיוֹ וְלָדוּ לֵה פִימְדוֹ אֲרָם וְיִבְנָה יַעֲקֹב אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
אֲבִין מִמְדָּא מְדִית הָאֲרָבֵעַ הֵיא חֲכִירָא אֶשֶׁר גֵּר שְׁמֹתָם דְּלֵאָה וְיַעֲקֹב
וְאֵתָא יַעֲקֹב לֹת יַעֲקֹב אֲבִיהִי מִמְדָּא מְדִית אֲרָבֵעַ הֵיא חֲכִירָא דְדָוִד
תְּמִימָא דְדָוִד וְיַעֲקֹב מִגֵּר יִבְנָה אֲבִיהִי מִמְדָּא מְדִית אֲרָבֵעַ
אֲרָבֵעַ הֵיא חֲכִירָא לִדְיוֹ מִכְּתוּב אֲבִיהִי מִמְדָּא מְדִית אֲרָבֵעַ
מִמְדָּא מְדִית אֲרָבֵעַ הֵיא חֲכִירָא לִדְיוֹ מִכְּתוּב אֲבִיהִי מִמְדָּא מְדִית
מִמְדָּא מְדִית אֲרָבֵעַ הֵיא חֲכִירָא לִדְיוֹ מִכְּתוּב אֲבִיהִי מִמְדָּא מְדִית
וְכִמְרָא עֲמִירָא מִיָּה נִתְמַלְמֵל סְנֵה וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב
אֶל עֲמִירָא וְשִׁבְעָה וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב
יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב
וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב וְיִבְנָה יַעֲקֹב
שְׁבַע מִן אֲמִירָא וְדָנָה עֲשׂוּ וְיַעֲקֹב אֲבִיהִי

וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֲשׂוֹ הוּא אֲדָמָה וְאֵלֶּיךָ תּוֹלְדוֹת עֲשׂוֹ הוּא אֲדָמָה
הָא שְׂרָח תּוֹלְדוֹת עֲשׂוֹ הוּא אֲדָמָה עֲשׂוֹ לִקְחָה אֶת נָשִׁיךָ מִבְּנוֹת בְּנֵיךָ
אֶת עֲדָה בְּתוּלָה הָאֵת אֶהְיֶה בְּתוּלָה בְּתוּלָה בְּתוּלָה הָאֵת
עֲשׂוֹ לִקְחָה אֶת נָשִׁיךָ מִבְּנוֹת בְּנֵיךָ הָאֵת אֶהְיֶה בְּתוּלָה בְּתוּלָה
אֶהְיֶה בְּתוּלָה בְּתוּלָה בְּתוּלָה הָאֵת אֶהְיֶה בְּתוּלָה בְּתוּלָה
בְּתוּלָה בְּתוּלָה בְּתוּלָה הָאֵת אֶהְיֶה בְּתוּלָה בְּתוּלָה
לִחְוִי וְאֵת בְּתוּלָה בְּתוּלָה בְּתוּלָה הָאֵת אֶהְיֶה בְּתוּלָה בְּתוּלָה

ושמעתי אחתה דנפיות ובעשמת אפנה ושמא חפז נפיות ותל
 ותלך עדה לעשו את אימך ובעשמת ולדה את דעון ולידך
 עדה לעשו ות אימך ובעשמת ולידת ות דעון וולדת עדה לעשו
 אימך ובעשמת ולדת דעון ונא לה ליבמה ילדה את יעקב ואת עולם
 ואת קרח אלה בני עשו אשר נולדו במדוארם בארץ כנען ונא לה לי
 במה ולידת ות ועוט ות ועולם וית קרח אינ בני עשו דאת לידו
 ליה בארעא דכנען ונא לה ליבמה אולדת יע ויע וק הולא בע עשו
 לו ולדו לה מיכלד כנעא וקח עשיר את נשיו ואת בני ואת
 בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מחנהו ואת כל בהמותו ואת כל
 קנינו אשר רכש בארץ כנען וכל אל ארץ מצרים ובעשמת
 וידר עשו ית עשוהו וית דנפיות וית בנותיו וית כל נפשות ביתו
 וית גיתותיו וית כל בעיריה וית כל קטעיה וקטא בארעא דכנען
 ואדל לארעא אחרי מן קדם יעקב אחוהו ואכל עשו נקמה ובעט
 ובעטה וכל נפס מזה ומאשיתה וסאיד בהימה וסאיד מלכד
 אי מלכה מיכלד כנעא פמעי איכלד גירה מן מכל יעקב
 אכיה כי חיה דכושם לבמשבת וחדיו ולא יכלה ארץ מגוריהם
 לשאת אותם מעט מכניהם אדרי היה קטנהו קט מלכותה כחיה
 ולא יכילת ארע וזכותהו לקטלא ויהיו מן קדם גיתותיו ולא
 קדחת כתר מן אן וקימא גמיעא ולם יסוק בלד כנעא מן
 וחמלה מן קדל מאשיותהם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא
 אדום ויתב עשו בטורא דשעיר עשו הא אדום פסכן עשו
 מיכלד אשראה עשו הוא אחא מרי ואלה
 תולדות עשו אחי אדום בהר שעיר ואלין תולדות עשו אדוהו
 דאדומא בטורא דשעיר הלא שרת תליד עשו אדוהו
 מיכלד אשראה אלה שמות בני עשו אימך בן עדה אשר

יעקב
 ק

יעקב
 ד

אדום מלה בני בשמות אשת עשו ואלין בני רעוא בן עשו ו
 נדד ש' למ' לין רבדיו רעוא בחרטא דאדום לין בני בשמות
 אותת עשו והולאי בכורעולאבן עשו נל ל' ל' ש' ומינן הולאי
 ענאדיר רעוא בן בשמות זוגה עשו ואלה בן אהליבמה
 אשת עשו אלוף ועוש אלוף ועלם אלוף קרח אלה אלוף אהלין
 בגעלה אשת עשו ואלין בני אהליבמה י' ל' י' ע' ד' ק' ח' לין
 רבדיו אהליבמה בן ענה איתת עשו והולאבט אהל זוגה עשו
 וע' נ' י' ל' ל' הולאי ענאדיר אהל אשה ענה זוגה עשו אר
 מלה בני עשו ואלה אלוף הם הוא אדום אלין בני עשוואלין
 רבדיוהון הוא אדום הולאי בן עשו והולאי אבד ענאדירא הם
 לאחמדיין
 וישבי הארץ לוטן ושן כל ועבדון וענה לין בני שיעיר חוראי
 ותבי ארעא לוטן ושן כל ועבדון וענה הולאי בן שיעיר אחוריון
 מכאן אבד לוטן ושן כל ועבדון וענה ד' י' שון ואבד ד' י' שון אלה
 אלוף החורי בני שיעיר פארץ אדום וד' ו' ו' י' ל' ל' רבדיו ה
 חוראה בני שיעיר פארעא דאדום הולאי ענאדיר אחוריון מכל
 אדום ויהי בני לוטן חורי והימלם ואחות לוטן תמנע וזהו בני
 לוטן חורי והימלם ואחות לוטן תמנע ועארו בני לוטן חורה
 ויבט לוטן תמנע ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיכל ש' מ' ואונס
 ואלין בני ש' ע' מ' ש' ואונס והולאי בן ש' ע' מ' ש' ואונס
 ואלה בני עבדון ואיה וענה הוא ענה אשר ג' צ' את הימים במדבר
 בדעות את החמורים לעבדון אביו ואלין בני עבדון ואיה
 וענה הוא ענה דאשפח ותבדירא במדברא בן היה רעי ות חמ
 חמדיא לעבדון אביו הולאי בן עבדון ואיה ומנחון ענה
 ל' רב אבג' עלי אבד וין כ' י' רעא חמיר עבדון אביו ואיה

כע ענה דישון ואהליבמה בת ענה ואלין פני ענה דישון ואהליבמה
בת ענה והולכי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה ואלין פני ענה
דישון חמורין ואשכנז ויתכן וכדן אלן בני דישון חמורין ואשכנז ויתכן
וכדן אללה בט אער בלה וד עון ועמק אללה בני דישון עון ואדן
אללה אלונת החוריא אלון לוטן אלון שופל אלון צעון אלון ענה אלן
רברבי חוריא רבא אלון דישון אלון אער אלון דישון אלון אלון
החוריא אלון חס כהרץ שניר רבא דלא דא אלן רברבי חוריא
לרברביהון אלן בני שניר ד צנץ וד ענה ענה דיד לחוריא
מי בלך שניר ואללה חמוריס אשר מלכו כהרץ אלון
למע מלך בלך לבני ישראל ואלין מלכא דמלכו כהרץ דאדון
חוריא מלך מלכא לבני ישראל והולא לחוריא אלן חמוריס מלכו
אדון קבל חן ומלך מלך לבני ישראל ונמלך באדון בלע בן בעור
נשם עירן דנהבה ומלך באדון בלע בן בעור נשם חמוריס דנהבה
ומלך באדון בלע בן בעור ואסם קרית דנהבה וימית בלע ויתכן
תחתון ונב בן דרח מבצרה ומית בלע ומלך תחתון והיידבצרה דרח
מבצרה ומית בלע ומלך בטיה ונב בן דרח מבצרה וימית ונב
והולך תחתון חשם מאדך התימני ומית ונב ומית ונב ומלך
וימית חשם ומלך תחתון דרח בן דרח המנה את מדיה בשדה מואב
נשם עירן ערית ומית חשם ומלך תחתון דרח בן דרח דקטיל וד
מדיה נקח באדון מואב נשם קרית ערית ומית חשם ומלך בערה
דרח בן דרח אלן חתל למדיה עירן וימית מואב ואסם קרית ערית
וימית דרח ומלך תחתון שכלר ממשך קה ומית דרח ומלך
תחתון שכלר כנע שדקה חס מית דרח ומלך בערה שם ממשך
וימית שכלר ומלך תחתון שכלר מדיה חתל ומית שכלר ומלך
תחתון שכלר מדיה חתל ומית שכלר ומלך בערה שם ממשך
מדיה חתל ומית שכלר ומלך תחתון שכלר מדיה חתל ומית שכלר